

NUM. 7.- SESIÓN EXTRAORDINARIA DEL PLENO DE LA EXCMA. DIPUTACIÓN PROVINCIAL DE CASTELLÓN DE LA PLANA, CELEBRADA EN PRIMERA CONVOCATORIA EL DÍA CATORCE DE JUNIO DE DOS MIL DIECIOCHO.

PRESIDENTE:

D. Javier Moliner Gargallo

SECRETARIO GENERAL

D. Manuel Pesudo Esteve

DIPUTADOS:

D. Salvador Aguilera Ramos
D. Antonio José Cases Mollar
D^a. Cristina Fernández Alonso
D. Mario Ángel García Bascones
D^a. Cristina Gabarda Ortín
D. Fernando P. Grande López
D. Francisco Juan Mars
D. Juan Bautista Juan Roig
D. Antonio Miguel Lorenzo Górriz
Dª Virginia Martí Sidro
D. Evaristo Martí Vilaró
D. Andrés Martínez Castellá
D. Luís Martínez Fuentes
D^a. María Nieves Martínez Tarazona
D. José Manuel Navarro Arnau
D. Iban Pauner Alafont
D. Santiago Pérez Peñarroya
D. Pablo Roig Ferrando
D. Luís Rubio Catalán
Dª Mª José Safont Melchor
D. Vicent Francesc Sales Mateu
D^a. María José Tena Martínez
D. Josep Xavier Trencó Pitarch
D. José Ignacio Vallejo Segura
D^a. Elena Vicente-Ruiz Climent

INTERVENTORA

D^a. Mª Isabel Gil de Grado

EXCUSA SU ASISTENCIA

D. Pau Josep Ferrando Tarrega

En la ciudad de Castellón de la Plana, a catorce de junio dos mil dieciocho, siendo las diez horas, previo reparto de la convocatoria y orden del día, con la debida antelación, se reúnen en el Salón de Plenos de la Excma. Diputación Provincial los señores expresados al margen, al objeto de celebrar, en primera convocatoria, sesión extraordinaria del Pleno de esta Excma. Diputación Provincial de Castellón de la Plana, conforme al siguiente:

ORDEN DEL DÍA

PUNTO UNICO.- Debate sobre el estado de la provincia.

ORDEN DEL DÍA

PUNTO UNICO.- DEBATE SOBRE EL ESTADO DE LA PROVINCIA

En primer lugar, y de acuerdo con el artículo 13 del Reglamento Orgánico Provincial toma la palabra el Sr. Presidente:

«Molt bon dia, senyores i senyors diputats, mitjans de comunicació, public assistent, siguen tots benvinguts a esta sessió extraordinària del Plenari de la Diputació Provincial de Castelló, corresponent al debat sobre l'estat de la Província, que de manera biennal, el Reglament preveu que es celebre en esta Corporació.

D'acord amb el que fixa el Reglament, el funcionament del debat serà una intervenció inicial de presentació per part de la Presidència i després un doble torn per als portaveus dels diferents Grups. Per tant, si els sembla, i en ares a la concreció començaríem amb el debat.

Crec, sincerament, que el fet de poder mantindre este debat parlamentari amb la capacitat de poder abordar, no des de la concreció del debat d'una temàtica o d'un assumpte del Ple, sinó des de la globalitat de l'estat de la situació en la província, és un exercici tremendament saludable per a la democràcia, per a la política i per a una institució com aquesta que té el fet de la rendició de comptes com un dels motius fonamentals del seu que fer diari. Per tant, des d'eixa voluntat de rendir comptes davant de la ciutadania, enfrontem aquesta convocatòria que pretén radiografiar la situació en la que estem avui en la província de Castelló, sense cap voluntat d'autocomplaença, amb un esperit crític i amb la voluntat d'eixir d'ací tots, amb un debat més ric i havent sabut incorporar allò que per part de la resta se'ns puga traslladar.

Des d'un anàlisi objectiu, un gira la vista cap enrere i veu avui una situació de la província de Castelló, de les gents que poblen el nostre territori, millor, substancialment de la que teníem fa uns anys. Si ens fixem en dades purament quantitatives, en dades numèriques respecte a temes econòmics, ens trobem, sens dubte avui en una economia més forta en la província de Castelló.

En estos últims set anys hem sigut capaços de créixer un 35%; la capacitat exportadora de la nostra terra, passa de 5.000 milions d'euros a vora 7.000 milions d'euros exportats des de la nostra província, no només en quantitat de xifra de negoci, sinó també la quantitat d'empreses que s'han llançat davant del gran repte mundial que és la internacionalització. Avui tenim un 23% més d'empreses amb caràcter internacional, 665 empreses noves s'han llançat a vendre fora de les nostres fronteres i sens dubte això ha obert un nou horitzó d'esperança i d'oportunitats per a molts sectors econòmics.

- Se incorpora en este momento a la Sesión Plenaria el Diputado D. Antonio J. Cases Mollar.

Si parlem de persones i de treballadors, les dades són, potser, encara més espectaculars. En aquestos anys, la reducció de la desocupació ha sigut molt significativa; avui tenim un 22% més d'ocupats en la indústria del que teníem fa ara set anys, i els parle del canvi industrial perquè potser és el menys temporal dels que tenim; tenim dos sectors, l'agrícola i el turístic que, que té en funció de la temporada els seus vaivens en les xifres, però el camp industrial, d'alguna manera, és l'ocupació estructural que té la província de Castelló, i avui estem un 22% per damunt del que estàvem fa ara set anys. La taxa d'atur ha baixat del 26 al 14% i els cotitzants a la Seguretat Social s'han incrementat en un 7%. Crec que eixes dades

són dades que reflecteixen que avui tenim una situació econòmica en les famílies de la nostra terra, substancialment millor que la que teníem fa ara set anys.

Si parlem d'un altre dels sectors que més progrés i prosperitat li donen a la nostra terra, com podria ser el sector turístic, l'evolució, en estos set anys ha sigut francament positiva; Si en l'any 2011 rebíem 950.000 turistes, 950.000 viatgers, l'any 2017 el vam tancar amb més d'un milió dos-cents catorze mil viatgers, el que suposa un increment d'un 28% en eixa xifra de viatgers, que es va traduir també en una facturació hotelera que incrementava un 17% les pernотacions de turistes a la nostra terra, aconseguint, fregant la xifra dels quatre milions de pernотacions.

Tot això, si fem si fem una radiografia del que diuen avui tots els anàlisis econòmics i que, d'alguna manera, representa una foto de la situació actual de l'economia de Castelló, és evident, és evident, i saben perfectament els diputats que no atribuïm el mèrit, en absolut, d'eixa situació, ni al que ha fet esta Casa, ni al que ha fet una administració concreta, crec que estem tots immersos en una conjuntura global, en el que dins d'eixa conjuntura, el treball de totes les administracions poden contribuir a millorar la situació, l'ecosistema en el que es troba l'economia en el nostre territori, però ninguna administració és actora principal d'esta situació. Sí que és cert, que hem volgut crear, hem volgut fer, una administració de la Diputació de Castelló, que fóra útil per a que açò poguera passar, que fóra útil, que fóra una administració moderna, eficient, transparent, i que ho fóra, per als nostres pobles, per a les nostres empreses, per a la nostra gent, i que tot això acabara conduint en que, en cap cas, l'administració fóra una trava, fóra un llast, fóra un problema per a que este creixement econòmic poguera ser una realitat.

Per això, en estos anys, i ara ja és parlant més del que hem fet des d'esta Casa, hem volgut que la Diputació sanejara la seua situació i es convertira en una administració que generara oportunitats, i que, en cap cas, poguera generar problemes, i que, a més a més, bolcara tota la seua capacitat inversora en allò que els ciutadans entenien que deuria i devia de ser prioritari.

Per això, en estos set anys, hem crescut en la capacitat inversora de la Diputació en totes les àrees; naixíem d'un pressupost de cent onze milions d'euros, en l'any 2011 i avui estem en un pressupost de cent trenta-cinc milions d'euros amb un increment d'un 21'5% del pressupost global, i hem intentat que eixe pressupost es focalitzara, precisament, a aquelles partides que tenien una major demanda per part dels usuaris, de la gent, dels ciutadans. Bàsicament, ha sigut la promoció econòmica i la desocupació, la lluita contra la desocupació, la que ha pivotat la gran xifra de creixement. Hem crescut un 245% el pressupost en matèria d'ocupació i de promoció econòmica, perquè enteníem que era ahí on calia focalitzar la major part dels esforços si volíem ser, com deia, una administració, no protagonista, però sí útil per a que eixa recuperació econòmica que tenia vents a favor, poguera aprofitar-la.

I eixa realitat ens ha servit per a poder fer innumerables programes de formació, de capacitació professional, de prospectors de treball, que ha servit per a que eixa situació econòmica, com dic, avui s'haja consolidat.

Al marge d'això, hem pogut, hem sigut capaços de contribuir al creixement d'àrees des de Patrimoni amb un 150%; en Carreteres més d'un 32%; en Serveis d'emergència més d'un 31%; en Turisme més d'un 21%; en definitiva, una capacitat inversora que s'ha traduït en més recursos per als nostres pobles, i en més recursos per a la nostra gent. Una capacitat inversora que, evidentment, s'ha degut al fet que el deute de 140 milions d'euros que tenia aquesta Casa en 2011, tinga ja una data de caducitat en el 2019, l'any que ve, arribant a un deute financer de 0 al llarg de l'exercici pressupostari 2019, en el que es puga incloure en els pressupostos de l'exercici 2019, i que avui, evidentment, el cost d'atendre eixe deute, siga, substancialment menor de l'ordre d'un 15% del que ho era, en aquell moment, la qual cosa permet tindre una quantitat important de disponibles per a poder invertir en altres qüestions, de poder també prioritzar altres qüestions.

Deia, que l'administració mai devia de ser, i esta Casa no volia ser, un entrebanc per al creixement econòmic, i per això va ser una obsessió des del primer moment, i ho hem aconseguit mantindre durant els set anys, que el període de pagament als proveïdors, en cap cas, suposara que les empreses patiren pel fet de ser proveïdores de serveis de la Diputació, i avui encara estem en un període mitjà de pagament al voltant dels dotze dies, la qual cosa ens convertix en una administració facilitadora de treball i d'oportunitats per a les empreses que treballen per a nosaltres.

No hem hagut de recórrer a cap préstec, a cap crèdit financer, durant este temps, la qual cosa, evidentment, ha ajudat a poder complir eixe objectiu de reducció de deute, i sobretot a complir l'objectiu de cada any haver de destinar-li del pressupost menys recursos al que era atendre el deute del que ho teníem que fer abans.

Tot això, evidentment, tenia una finalitat, i la finalitat era ser, com deia, facilitadors d'este creixement, i ser facilitador i permetre també, que les nostres entitats amigues per naturalesa, per definició, que són els ajuntaments, ho pogueren ser. Per això, amb els ajuntaments, hem treballat, no tan sols, i després em referiré al tema, incrementant la seua capacitat inversora, incrementant els fons que els arriben, sinó també treballant, permetent-los a ells que estalviaren recursos en despeses pròpies que no els sumaven valor. U pot contribuir al benefici en la resta, aportant-li diners, o estalviant-li despeses; vam voler treballar en les dos línies, i vam treballar en la línia d'estalviar-li despeses, en primer lloc amb la Central de Compres, que va permetre estalviar vora quinze milions d'euros en contractes importants, com els del subministrament elèctric a molts ajuntaments, amb la reducció dels costos de finançament; hem mantingut fixes, durant tots estos anys, les taxes de Recaptació i hem anunciat ja, que per al 2019, van a reduir-se les taxes de Recaptació, per tant, els costos de finançament dels ajuntaments, els estem tendint a zero, aprofitant, una economia sanejada de la Diputació, i els hem ajudat també a estalviar diners amb programes com poden ser els d'eficiència energètica, que han permès que la factura elèctrica, avui, de la major part dels ajuntaments de la província, siga substancialment menor, gràcies a les inversions que des de les altres administracions els hem pogut ajudar a fer.

Tot això, evidentment, dóna una situació de l'economia de la Diputació que fa que no puguem, sinó entendre, que tota eixa bona gestió econòmica ens ha permès, com deia, créixer en inversions, créixer en aportacions als municipis, i també créixer en acció pròpia.

Hem ficat en marxa durant estos anys, setze depuradores, amb un import total de set milions i mig d'euros d'obra, i actuacions en carreteres per damunt dels 55 milions d'euros, al marge de ficar en marxa serveis dels que ens sentim profundament orgullosos, com pot ser el Servei de protecció civil, el Servei de prospectors d'ocupació, el Serveis de les unitats respir, del WIFI-135 o de la província de ser la primera província cardi-prottegida. Tot açò, a més a més, de moltes altres qüestions que hem pogut ficar en marxa i que evidentment, han servit per a aprofitar que eixa bona gestió econòmica de la Casa poguera ficar facilitats als ciutadans i als nostres pobles.

Açò, potser, algú pense que es queda massa en allò quantitatiu, massa que tinga massa xifres i massa percentatges, però evidentment, tot açò, totes estes xifres i percentatges es traslladen també a la percepció, o a les percepcions dels ciutadans. Avui, hem aconseguit, des de la humilitat i des de el treball intens, i moltes vegades discret, que esta Casa tinga, des del punt de vista de la visibilitat dels ciutadans, una visió respecte de la seua governança molt més amable de la que tenia fa un temps. Avui, els estudis sociològics, ens indiquen que dos de cada tres ciutadans, valora la Diputació com a institució útil o molt útil, la qual cosa, incrementa quasi un 50% del que teníem ... eixa mateixa valoració, fa ara apenes quatre anys. Eixa valoració que es correspon també a un percentatge important de castellanencs que valoren de manera positiva la gestió d'esta casa, ha tingut molt a veure amb l'esforç permanent de ... respecte de la forma de fer les coses. No és important no més fer-les, sinó que és també important, cóm fer-les. Fer-les és important per a traure els resultats que hem tret, però cóm fer-les implica que eixos resultats siguen acceptats per la gent, i que la gent siga capaç d'interpretar i entendre que en molts casos hem sigut un oasis en mig del desert, un oasis de bona predisposició, un oasis de consens enmig d'un desert de crispació en el que hem tingut que conviure durant estos anys. El fet d'haver aconseguit que eixa situació la poguérem dur de la ma de tots, i evidentment, i ho agraiisc i ho agrairé i ho he agrait, gràcies a la generositat de tots els membres de esta Corporació, i de tots els portaveus de tots els grups, evidentment el consens i el diàleg és bidireccional i no tindria cap capacitat d'èxit si no hi haguera bona voluntat i predisposició per les dos ... per les dues direccions, crec que tot això ens ha servit també per a que avui, els ciutadans de Castelló es senten, d'alguna forma més orgullosos i tinguen la capacitat de poder defendre amb més intensitat aquells valors i atributs de la seua terra.

També ha servit, i sé que pot resultar anecdòtic, però al final, també ens deu d'omplir de satisfacció a tots, el fet de que s'haja fet d'alguna manera, amb una valoració general positiva, una valoració que ha anant des dels reconeixements que ens han brindat altres institucions a la millora substancial en rànquings de tot tipus, des de la transparència a qualsevol altra variable que tinga capacitat de ser mesurada, o a reconeixements, des de la Generalitat Valenciana, des de la Universitat Jaume I, des del Consell Superior d'Esports, des de institucions com els que ens han enviat per la trajectòria en comunicació o la Cambra de Comerç o iniciatives concretes de la nostra casa que han pogut ser premiades per institucions nacionals, precisament veiem que no només el què, sinó el cóm, mereixia el seu reconeixement.

Si em permeten, em centraré en alguns d'estos reconeixements, respecte d'un tema en el que crec que hem volgut anar davant i hem aconseguit avui importants avanços; respecte de

la transparència i la participació, avui la Diputació de Castelló és referent a nivell nacional en innovació i en transparència; en innovació i en transparència, fa pocs dies es celebrava ací la setmana nacional de la transparència en l'administració pública; estem participant activament en tots els fòrums nacionals en matèria de transparència i d'innovació pública i crec que el fet d'haver rebut per part del Ministeri, reconeixements en este respecte, ens fa avui ser una administració que, al marge de dur una adequada gestió, sap còm fer-la i cada dia està més pròxima de trencar eixa esclletxa que puga existir entre allò públic i el ciutadà al que representem.

Tot això junt amb a l'important esforç que, com dic, hem fet entre tots per aconseguir grans consensos. Durant estos anys hem aprovat per consens 250 acords en este plenari, 250 acords aprovats per unanimitat de tots els grups polítics, acords de la importància del pla Wifi-135, dels plans 135 de inversió, dels plans de formació contínua, dels plans de adequació d'instal·lacions municipals, modificacions de relacions de llocs de treball, plans d'ocupació, en total 250 acords presos per unanimitat en este plenari, la qual cosa dic, com dic, ajuda a que tot junt, hagem aconseguit un substancial avanç reputacional de la Diputació de Castelló, un substancial avanç respecte de còm ens veuen i la capacitat que podem tindre de ser-li útils. I tot això amb una obsessió, la obsessió d'igualar oportunitats i de millorar la qualitat de vida de la gent; millorar la qualitat de vida i igualar oportunitats amb l'objectiu d'equilibrar la població en el territori.

No és ... el fet de tindre un veí en cada poble o un veí en cada casa d'un poble, no és un element que quede en l'àmbit de la nostàlgia per a que en cap poble es perda, és un element d'aposta de futur, som plenament conscients de que esta província té la capacitat d'oferir-se al món amb tots els valors i atributs que avui té, gràcies a haver preservat la diversitat, gràcies a haver preservat la diversitat que tenim en paisatge, en patrimoni, en tradicions, en cultura, en gastronomia, en festes, i tot això ho salva la gent, tant en quant deixa de haver gent en un territori, tot això es perd, per això el nostre objectiu és intentar que s'equilibre la població en el territori per aconseguir la preservació i la conservació d'eixe gran atribut que Castelló té, que és eixa dualitat interior i costa.

Per aconseguir-ho havíem de contar amb dos aliances, una primera amb els nostres amics naturals, els ajuntaments, i l'altra, directament cap a les persones; Amb els ajuntaments, per això hem volgut que les vies de col·laboració de la Diputació amb els ajuntaments foren cada vegada més clares, més nítides, més transparents, que puguen ser cada vegada més obertes i quantitativament, que tingueren tots els avanços substancials. Avui podem dir que, els ajuntaments de la província de Castelló han sigut els grans beneficiaris de la bona gestió econòmica de la Diputació, els ajuntaments i a través d'ells els ciutadans, els grans beneficiaris de la bona gestió. Hem passat d'un pla d'ajuda d'obres i serveis als ajuntaments, de 3'8 milions d'euros, a un pla de 24'8 milions d'euros, un increment de un 650% en quant a l'aportació als ajuntaments d'esta província.

Un pla, a més a més, que ve per a quedar-se, evidentment el fixe d'inici d'any ve per a quedar-se i, en tant en quant, seguisca havent possibilitats de generar estalvi i incorporar romanents, poder incorporar-li per a que siguen els ajuntaments els grans beneficiats d'eixe Pla 135; d'un pla que, com dic, suposa la major aposta inversora, estos dies hem tingut ocasió de visitar alguns ajuntaments, alguns alcaldes, i tots, tots en general, m'han traslladat

la sensació de que mai, ni en l'època en la que un somniava en tindre un conveni, podia haver planificat una capacitat inversora com la que avui li dona la seguretat de tindre uns plans d'estes dimensions i d'estes quantitats econòmiques. Uns plans, que evidentment, deuen d'anar compassats també de la capacitat que tinga la institució d'actuar amb contundència quan es produïx una oportunitat per a un municipi, per una emergència o per qualsevol circumstància, es a dir, no pensem que allò reglat fins el 100% es el millor, no ho es. Es important tindre una bona part del nostre pressupost reglat i assignat per a que siga planificable, però també és important saber que quan hi hage una emergència, quan hi hage una incidència o quan hi hage una oportunitat pot hi haver algú amb capacitat de respondre, per a poder-la atendre, i així ho hem fet durant aquests estos mesos o durant estos anys en emergències, des d'emergències com les que es van produir fa uns quants anys en Xilxes, en la platja, amb una injecció en la xarxa d'aigua potable d'un producte contaminant, o la que s'ha pogut produir en Alcossebre l'any passat amb una sèrie d'abocaments inadequats en la platja de Les Fonts i en les que hem estat sempre allí, oportunitats com les que es van poder presentar per a poder fer el nou pou que està fent-se a Vilafranca, d'uns diners que tenia la Diputació, consignats per a una altra partida, de la ma de la Generalitat i que anaven a perdre's i que, en un moment determinat, d'una gestió ràpida entre l'Ajuntament de Vilafranca i la Diputació, es va poder salvar per a que eixos diners de la Diputació es gastaren una solució que sabem que dóna una estabilitat de futur a un poble important de la nostra Terra.

O oportunitats com les que ens brindava la possibilitat d'acabar, d'una vegada, les obres de Villa Elisa en Benicàssim, o coses més xicotetes com les que eren col·laborar a que un poble no tinguera una biblioteca sense llibres, com és el cas de Castell de Cabres que tenia el local i prestatgeries però no tenia llibres per omplir-la i podíem ajudar-los a fer-ho d'una manera solidària i senzilla. És a dir, al final esta Casa és una Casa que pot arribar des d'allò més gran a allò més menut, i eixa fortalesa, eixa fortalesa és la que crec que devem d'aprofitar en la nostra relació amb els ajuntaments.

I, evidentment també en la pròpia gent que habita el territori, especialment la gent que habita el territori rural, els pobles menuts. Per a eixa gent, vam ficar en marxa el programa Repoblem. El vam ficar en marxa allà per 2014 quan ningú parlava d'açò. Crec que, si cal atribuir-li un mèrit al repte de Repoblem, és precisament, el mèrit d'haver introduït en l'agenda política de tots, el repte de la despoblació. És cert que algú pot pensar que s'haguera pogut fer més entre totes les administracions, però és que d'açò no parlava ningú, d'açò, fa quatre anys, no parlava ningú. Ningú s'havia plantejat que este seria un repte de futur i hem aconseguit, durant este temps, que la Generalitat Valenciana cree una Agència Valenciana contra el Despoblament i que el Govern Central, almenys fins ara, tenia una comissionada per a parlar del despoblament. Jo confie en que seguisca mantenint eixe nivell d'interlocució el Govern Central per a poder seguir parlant d'esta temàtica i que, des de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies s'organitzen tots els anys fòrums contra el despoblament i que tot el món hui haja introduït dins l'agenda política un element de primer ordre i crec que això és un bon èxit el que hem aconseguit, obrint el debat i duent una campanya d'alçada, defenent el repte del despoblament, des de Brussel·les fins Castell de Cabres.

Crec que eixa capacitat de dur el debat polític, compassat amb accions concretes ens ha donat credibilitat davant la resta d'administracions. Ajudes concretes com les ajudes que estem llançant ja, i que hui estan en vigor, respecte de naixements, de transport i residència per a joves, serveis de teleajuda, ajudes com són les que milloren la capacitat de conciliar la vida laboral i familiar en el món rural, com l'escola matinera o les unitats de respir familiar, obres de millora en totes les instal·lacions, que servisquen per igualar oportunitats en els pobles, respecte del que tenen la gent en les grans ciutats; més oportunitats laborals, obsessionant-nos en dur les oportunitats laborals al territori rural; mai s'havia fet tant de programa de formació i capacitació professional en l'àmbit rural com s'està fent hui; intentant dur elements de connectivitat, com és el Wifi-135 a tots els racons de la província, que permeta que qualsevol empresari pugui instal·lar-se una empresa de tele-treball en un racó de la nostra terra. Dur iniciatives, esdeveniments esportius, fires comercials, esdeveniments turístics, iniciatives com Castelló Ruta de Sabor que tu, precisament, la capacitat de ficar en valor el territori rural, el territori de la vida agrícol·la i ramadera de la província.

En definitiva, tot allò que duga a tindre una, un territori, una vida amb activitat en tot els 135 municipis de la nostra província.

Hem dut també un espai de Diputació que aconseguisca que la vida en la nostra província siga una vida activa, que siga una vida saludable, l'aposta per l'esport, que hem fet, ha servit per a que hui Castelló siga un referent a nivell nacional en matèria esportiva, i eixa qüestió ens ha permès ser focus d'atenció en molts espais i ser focus de dinamització en molts territoris que han vist a l'esport com una oportunitat d'omplir els seus bars, els seus restaurants o els seus hotels.

O, perquè no, parlar de l'oportunitat que ens ha brindat un programa com el Castelló Sènior que, la setmana passada mateixa podem comprovar ací el seu èxit, que hem aconseguit que més de 40.000 persones de la nostra província, per un costat, coneguen millor el nostre territori, i per altra part, hagen permès que nombrosos establiments que habitualment tancaven les seues portes al acabar l'estiu, puguin mantindre-les obertes durant altres mesos.

Tot això, totes eixes qüestions ficades al servei de la gent de la nostra província, han donat la, com dic, l'oportunitat de hui estar en una situació en la que coneixem el camí, sent conscients què queda molt per fer. I també som molt conscients de que el que queda per fer no ho podem fer a soles, que hem fet molt conjuntament entre tots però que ens queda encara molt per fer i que cal que les reivindicacions d'aquelles infraestructures que es mereix la nostra terra les tinguem presents i les tinguem vives.

Durant estos últims anys hem aconseguit que la província de Castelló introduïra dins de la cartera inversora del Govern Central una sèrie d'actuacions històriques. Jo em sent profundament orgullós d'haver pogut participar d'una o una altra manera, en aconseguir que es desbloquejaren les obres de la Nacional 232 que hui ja estan executant-se en el Port de Querol. Em sent profundament orgullós i crec que ho compartim tots, d'haver assistit com, a la solució i a l'arribada del primer tren d'alta velocitat a Castelló i de com assentem les bases de poder tindre, en un futur immediat, una solució definitiva i millor que ens permeta poder abordar de ple eixa connectivitat amb València, Alacant i amb el centre d'Espanya.

També crec que el fet d'haver participat entre tots i sumant esforços després d'innombrables crítiques en la ficada en marxa de l'Aeroport de Castelló, és un element que no cal desapropitar i que cal seguir intensificant els esforços per a aconseguir el seu èxit i no deixar-lo que es pugui quedar amb una qüestió residual després d'haver salvat els més difícils entrebancs.

Però som conscients que al marge d'això i d'actuacions que s'hagen pogut aconseguir com els tres milions d'euros en la regeneració litoral, que hui està invertint-se en la nostra província, cal seguir parlant de qüestions que en el futur deuen abordar-se.

Hi ha tres compromisos arrancats amb el Govern Central que devem mantindre la custòdia per a que es puguin complir: el fet que dins del mes de juny es ficara en marxa el servei de Rodalies fins el nord, tal i com estava previst per l'anterior Govern, és un element que deuríem estar pendents de poder seguint exigint; el fet que dins de l'exercici 2018, dins d'enguany, es pogueren licitar els tres nous trams de l'autovia A7 que connecten des de Vilanova fins La Jana és un compromís que devem de seguir fent complir; i el fet que el pròxim Pla hidrològic que approve el Govern Central, siga del color que siga, contemple la reserva hídrica de 10 hectòmetres cúbics del Pla de Conca de l'Ebre que vam arrancar en el Pla de Conca de l'Ebre, és un compromís que devem de seguir fent complir.

Per tant, tenim com a deures el fer complir els compromisos assumits pel Govern i abordar una qüestió que és estratègica per a tots, abordar la solució definitiva de l'accés ferroviari que ens connecta amb el Corredor Mediterrani que deu ser una realitat quan abans. Hem estat tots d'acord sempre en eixa reivindicació i l'hem de mantindre viva perquè crec fonamental el fet que esta província no tinga cap llast per a poder-se convertir en una gran plataforma multi-modal logística en el món.

Creo que tenim per davant eixe escenari d'inversions que és un escenari que hui té obra pública en marxa per part del Govern Central en la nostra província i això és una molt bona notícia i que cal seguir treballant per a que no es perda.

I també respecte al Govern autonòmic, crec que cal demanar eixes inversions reals en infraestructura sanitària, educativa i social que fins ara han tingut molts plans però poques obres i que és fonamental que puguem convertir-se en una aposta reial per a cobrir les carències que en serveis bàsics té el nostre territori. Crec que cal demanar-li al Govern valencià, també, que no aplique mesures que compliquen la vida ni el futur de la gent, que no aplique mesures que dificulten les oportunitats de creixement dels nostres pobles, com és el cas del PATIVEL, o que no dificulten la realització d'accions, que són tremendament enriquidores de la nostra província, des de les tradicions més arrelades als nostres pobles fins les proves esportives que realitza la nostra gent, i cal demanar-li també a la Generalitat Valenciana i crec que ara és un bon moment, amb el canvi produït en el Govern, que aplique polítiques de lleialtat institucional i de col·laboració per a que la situació que viu l'Hospital Provincial pugui revertir-se.

Crec que la Generalitat Valenciana té hui una oportunitat única per a revertir eixa situació de crispació i enfrontament que s'ha generat en l'Hospital Provincial per una situació de diàleg, de coordinació, de lleialtat institucional i d'aconseguir que les coses puguen funcionar millor.

Eixa és la meua visió al respecte de com està hui, la província, lamente si m'he allargat més del compte però entenguen que he fet un exercici de síntesi al respecte i que, evidentment, a partir d'estos moments, quede encantat d'escoltar les seues opinions al respecte, imagine que no totes coincidents. Moltes gràcies.»

Sr. Vallejo:

“Bien, hola, buenos días a los asistentes, a los medios de comunicación, a los compañeros y Presidencia. Desde Castelló en Moviment consideramos que hablar del estado de la Provincia desde la Diputación se convierte en algo pretencioso, puesto que la influencia que esta Institución tiene sobre la provincia es cada vez menor. Quizá habría que empezar a hablar del estado de los municipios, por eso hoy, realmente, venimos a revisar la gestión que se está haciendo de esta Institución y poder hacer un balance que nos lleve a destacar los logros y corregir los errores. Es un Pleno eminentemente político, puesto que las visiones, como hemos visto, de los Grupos, no serán las mismas, pero sí puede servir para situar a los ciudadanos ante planteamientos distintos de lo que debería ser o dejar de ser esta Institución.

Desde Castelló en Moviment se destacan algunos aspectos en la actual Institución y, como se ha puesto en valor, pues la parte económica es una de las partes principales de esta Institución, el aspecto económico. Es la parte más importante, pensamos que la parte de las competencias son muy reducidas y en este caso, pues, los presupuestos de la Institución pues adquieren un gran peso dentro de la gestión de la Diputación, y el destino sobretodo que se le dé al dinero.

Y en este aspecto resalta el uso de los antiguos POYS o los fondos de Cooperación, como el sistema más importante de reparto de fondos, como se ha dicho, y que transfiere a los ayuntamientos la capacidad de gasto y de influir en el desarrollo de las políticas de inversión. Este año se ha utilizado también este sistema para dar destino al superávit del año 2017, sistema que ha sido de agrado de todas las fuerzas políticas y donde parece que no hay discusión. Este aspecto significa un precedente, que difícilmente se puede ir hacia menos en el futuro.

Para nuestro Grupo es una maniobra política inteligente por parte del Grupo Popular, que tiene un futuro incierto y de esta manera se asegura que los futuros gobiernos de esta Institución no repitan los desaguisados del pasado. Creemos que es de destacar que sea el propio Partido Popular el que apueste al final de su mandato por una autonomía local, frente a la gestión centralizada de la Diputación, que hemos vivido hasta ahora, y que ha provocado todo un rosario de irregularidades y corruptelas. Nunca es tarde si la dicha es buena, pero esta fórmula además, a nosotros nos sirve para caminar en la dirección que creemos más acertada, que es la de hacer desaparecer las diputaciones del organigrama institucional.

Se nos plantea si el presupuesto, el planteamiento que hacemos es que si el presupuesto se dedica a distribuir fondos entre los municipios, el Hospital Provincial se integra dentro de la red sanitaria autonómica, el Consorcio de Bomberos acaba teniendo un mando único, a nivel autonómico, desde Educación se hacen cargo de Penyeta Roja, y las instalaciones como puede ser el Centro Ocupacional que últimamente se ha cedido a organizaciones especializadas como puede ser AFANIAS, nos planteamos qué estamos haciendo nosotros aquí? Ahorraríamos mucho dinero si la parte política de esta Institución, que nadie elige democráticamente, dejara en manos de los ayuntamientos la política supra-municipal. Y, de momento, hasta que llegue ese momento, pues bueno, pues de momento, lo que tenemos que hacer es, por lo menos, seguir manteniendo por lo menos un Pleno en el cual el presupuesto de los municipios, el presupuesto de la Diputación se reparta entre los municipios.

De todos modos queda mucho por hacer, puesto que, pues todavía se utiliza, por esta Institución, recursos, como son los convenios singulares y subvenciones nominativas, que nosotros, desde nuestro Grupo, estamos seguros de que son a entidades, las entidades destinatarias de estos fondos son merecedoras de esta inversión pública, pero no podemos dejar en manos de los políticos, la elección de quién se merece esa inversión, después de lo ocurrido durante todos estos años, por tanto, no basta con decir que hemos cambiado y que no volverán a ocurrir los errores irregulares del pasado; hay que establecer sistemas de control que eviten la tentación de beneficiar a unos frente a otros y, de momento, pasa por evitar, sobre todo, este tipo de convenios singulares y subvenciones nominativas.

Otro aspecto de la parte económica del presupuesto, a destacar, son las inversiones que se hacen desde la Diputación y que acaban siendo ruinosas. Estamos con inversiones como puede ser la piscina provincial o las plantas de purines, pero después de apostar por una gestión privada, que nos está costando un dinero, que se podía emplear para cubrir otras necesidades, se vuelve ahora a resolver mediante la búsqueda de otra empresa, que esta vez sí, nos dé este servicio. Nosotros pensamos que a lo mejor, no será mejor analizar cuáles son las necesidades, redefinir los objetivos de las instalaciones y buscar la mejor forma de explotación en lugar de intentar quitarse el problema de encima, dándoselo a otra empresa a ver qué pasa? Pues bien, si nos tiene que costar dinero, al menos que cumpla con el objetivo para el cual se creó, que son objetivos, puede ser un objetivo social o medioambiental y no necesariamente el económico, por eso pensamos que el objetivo y la gestión económica de la Diputación no solamente tiene que se el objetivo económico, tiene que tener otros objetivos.

Los aspectos económicos menores también, que en su día ya reclamamos, como puede ser el hecho de cobrar a los municipios por dar el servicio de gestión de impuestos, se ha visto reducido últimamente, como se anunció hace poco, pero pensamos que debería desaparecer del todo puesto que no se puede cobrar a los municipios por la gestión de un dinero que es suyo. Si estamos en una Institución que recibe dinero del Estado para funcionar, no podemos recortar a los municipios. Lo que demuestra en esto es que sería mejor que los ayuntamientos recibieran el dinero directamente del Estado.

Por otro lado está el abuso de la publicidad institucional, dar a conocer los proyectos en busca de participación, que sería el objetivo final, se convierte en una publicidad de las cosas que hace la Institución y no creemos que haga falta contar lo que hacemos aquí, lo que hace falta es que se logren los objetivos.

Una vez vista la gestión del presupuesto, pues nos lleva a una innecesaria gestión política y la consecuente obviedad de que las diputaciones son prescindibles.

Podemos entrar a discutir si la gestión interna, por otro lado, a parte de la económica, de esta Institución, es la más deseable, o si, como pensamos desde Castellón en Moviment, se abusa de la mayoría absoluta. La gestión de la Institución no se lleva por el Partido que gobierna, aquí participan otros Grupos políticos, los ayuntamientos de la provincia y el personal funcional, y a diferencia del tema de presupuestos aquí el Gobierno sí que pensamos que se merece un atronador suspenso, empezando por la falta de asistencia a los ayuntamientos que más lo necesitan, como por ejemplo, hemos tenido el caso de tener en la provincia el municipio más endeudado de toda España, que es Navajas, por el anterior Gobierno del Partido Popular, y el Ayuntamiento tiene que reclamar, sin apenas medios, los perjuicios que se han ocasionado en el municipio. Pensamos que la Diputación debería estar al lado, incluso personarse en las causas que está siguiendo el municipio.

Siguiendo con otro aspecto importante, como es la transparencia, de la mano de lo que tanto se está pregonando, los Grupos seguimos recibiendo la información de una forma desordenada, y en el último momento, con apenas unos días para revisar los documentos, y que cuando pedimos información, las respuestas tardan meses y hay que reiterarlas una y otra vez, para que, con suerte, podamos disponer de ella.

La transparencia no es trasladar la información de lo que se está haciendo en la Diputación, la transparencia es tener a disposición de cualquier ciudadano, no solamente de los políticos, y de cualquier ciudadana, la información de todo lo que se hace en la Institución para que se pueda analizar en cualquier momento, porque la Institución es de todos y de todas.

Y por último, pues bueno, la gestión del personal de la Institución, posiblemente estemos en el peor momento de las relaciones Personal-Institución cuando deberíamos ser ejemplo de las relaciones con el personal trabajador. Y, en consecuencia pues, de haber llegado, hemos llegado, esto, me imagino que es consecuencia de haber llegado a un punto de inflexión, después de años donde, pues el enchufismo era el motivo, incluso para vanagloriarse. Ahora, intentar regularizar esta deriva lleva a enfrentamientos con los Sindicatos y, que no se pueden resolver si no es de otra forma que con la negociación.

También pensamos que parte de esta problemática es la que se traslada de la actual situación del Hospital Provincial. Empezamos con el abandono de los Sindicatos de la Mesa de negociación en el Consorcio de Bomberos y luego hemos seguido con el abandono de los Sindicatos en la Mesa General de la Diputación. Y no contar con los Sindicatos y los trabajadores de la Casa sólo puede traer una ineficaz gestión de los recursos y que al final acaben pagándolo los ciudadanos.

Y no compartimos para nada, la visión de una negociación empresa-trabajador con los Sindicatos, como se ha dicho alguna vez en este Pleno; esto es una Institución pública y los intereses deben ser compartidos y siempre con la finalidad de dar un servicio al ciudadano.

Entendemos que debe haber una serie de reformas en el tema de personal, de manera que se garantice el acceso a las plazas de manera objetiva y transparente, se cubran las plazas que sean necesarias y se amorticen las que no lo sean, para evitar desvíos de dinero en el presupuesto, además de consolidar a los trabajadores eventuales que llevan muchos años en esta situación.

Pese a las mejoras, luego también está el control de las mejoras en las nóminas, que también pensamos que debe dejar de ser un secreto y que se pase y se revise por la Mesa de negociación para evitar que haya prebendas con el tema de las productividades, que solo provoca malestar entre los trabajadores al usarse de una manera arbitraria.

En resumen, acabar con el mito de la colocación fácil, si conoces a alguien en la Diputación, y pasar a un sistema garantista y transparente. Por todo ello, desde Castelló en Moviment animamos al actual Equipo de gobierno a profundizar en las reformas de esta Institución, aunque solo sea para que cuando pasen a la Oposición tengan que dejar en manos de los que asuman el Gobierno, la posibilidad de hacer, la posibilidad de hacer lo que ustedes han podido hacer y que tanto daño han hecho a la imagen de nuestra provincia durante estos últimos años. Gracias.”

Sra. Fernández:

“Gràcies senyor president. Bon dia a totes i a tots. Bien, Ciudadanos ha presentado en torno al medio centenar de propuestas, una gran mayoría de ellas no han obtenido el resultado esperado y hemos echado de menos una actitud más proactiva por parte del Equipo de gobierno. Les pondré algunos ejemplos: hemos conseguido impulsar el plan de implantación del vehículo eléctrico, hemos, me refiero a la Diputación; una iniciativa trabajada por Ciudadanos y presentada conjuntamente por el Partido Popular para caminar hacia un transporte sostenible, para situar la provincia de Castellón a la vanguardia de las energías renovables y del transporte cero emisiones. Estamos satisfechos con que el proyecto siga adelante, porque tenemos claro que trabajamos para mejorar nuestra provincia, pero les tengo que decir que nosotros fuimos generosos a la hora de presentar esta iniciativa, la consensuamos con el Equipo de gobierno y esperábamos que una vez aprobada la moción, esa generosidad y voluntad de consenso podía haber sido recíproca. Ni se nos llamó para la Mesa de trabajo, ni se nos ha informado sobre los avances, ni siquiera se nos ha dejado seguir aportando en la puesta en marcha de esta iniciativa.

Otro ejemplo, presentamos una moción para confeccionar una guía de eventos sostenibles, una propuesta realizada con la intención de adelantarnos a la normativa europea en cuanto a las tres vertientes de la sostenibilidad: la económica, la social y la medioambiental, que se ha convertido en papel mojado. No han sido capaces de ponerlo en marcha, como sí ha hecho, por ejemplo, algo similar la Generalitat Valenciana, con las subvenciones de Turismo

2018 donde exige un plan de responsabilidad social corporativa que contemple la sostenibilidad de los eventos.

A nuestra propuesta para erradicar la violencia en las gradas, sobretodo en el deporte base, tampoco hemos visto ninguna propuesta ni ninguna campaña al respecto.

Presentamos una moción sobre la necesidad de dar un valor añadido a esta ciudad, con un proyecto para albergar ferias y congresos, entendemos que tampoco se ha dado ningún paso en este sentido.

Tenemos la percepción al final, de que, o no se hacen las cosas o si se hacen no se nos comunica. Únicamente hemos de valorar de forma positiva, nuestra propuesta de incorporación de recursos de los parques infantiles inclusivos, una necesidad que estaba abandonada hasta la llegada de Ciudadanos, y que sí que se ha ejecutado.

En definitiva, nos encontramos con un panorama donde la respuesta a nuestras propuestas, o no se resuelven o no se comunican y una Institución que presume de transparencia, debiera ser coherente y predicar con el ejemplo. Esto, naturalmente, nos lleva a una pérdida de confianza en el Equipo de gobierno, que si bien está gobernando en mayoría, deja en el cajón partidas reivindicadas por nuestro Grupo en presupuestos, como son la restauración del Castillo de Tales, o la Casa de la Cultura de Les Alqueries, que fue un despilfarro y que sigue abandonada e inservible, y quizás no dé tantos titulares ni tenga la repercusión, por ejemplo, que tiene Villa Elisa, pero sí pensamos que sigue siendo absolutamente necesaria.

También en momentos de crisis, como ha podido ser la generada por la piscina provincia, Ciudadanos ha ofrecido el apoyo y la confianza al Equipo de Gobierno, aunque sabemos que no les hace falta nuestro voto, sí pensamos que en determinados momentos un respaldo de los Grupos de la oposición da un balón de oxígeno, sin embargo parece que al revés no es así.

A pesar de todo, seguiremos reivindicando reclamaciones de nuestros pueblos, dado que entendemos nuestra labor en la Oposición con un doble papel: reivindicar y fiscalizar su gobierno y por otro, realizar propuestas para mejorar la vida de los castellonenses. Y así es como estamos siendo: proactivos y constructivos.

En cuanto al Plan 135 y 135-2 pensamos que supone una gran ayuda para los ayuntamientos a la hora de afrontar proyectos que mejoren los municipios, por lo que valoramos esta actuación muy positivamente. Sin embargo, en materia de reivindicar a otras administraciones mejoras para la provincia, pues, la verdad, poco hemos mejorado. Seguimos teniendo una AP-7 de pago, que ya han pagado tres generaciones de castellonenses y que el Partido Popular no ha garantizado nunca su liberalización definitiva; esperemos que con el nuevo Gobierno se tenga más sensibilidad hacia la provincia.

Y ésta no es nuestra única demanda, también, los castellonenses seguimos sufriendo un servicio de Cercanías nefasto que nada ha cambiado desde los anuncios del exministro de Fomento de la Serna. Esperamos que se solucionen pronto, porque es una situación insostenible, sobre todo en el norte de la provincia, tal y como nos lo trasladan nuestros

compañeros, por ejemplo, de Benicarló.

Tenemos un tren, que como bien apuntó en su día el Sr. Grande, más que un AVE parece un pingüino, dada su escasa velocidad y su escasa fiabilidad. Eso sí, ahora no tenemos que hacer trasbordo en Valencia, pero en cambio hemos sufrido el caos y retrasos continuos, como han recogido los medios de comunicación. La última noticia que tenemos en este sentido es que los turistas no podrán comprar los billetes para los meses de verano por las obras del tercer hilo en el otro carril. Otro despropósito más ¿No había otros meses para realizar estas obras, después de años de espera, que en los meses donde justamente decenas de negocios, hoteles, autónomos, dependen de la afluencia de nuestro turismo? No olvidemos que nuestro turismo sigue estacionalizado en el sol y la playa, así que convendrán con nosotros que la planificación no ha sido la más acertada. A ver si tenemos suerte y el Señor Ábalos lo tiene en cuenta.

En cuanto al Turismo, Castellón necesita urgentemente una implantación tecnológica que permita el desarrollo del turismo 3.0.

El turista del SXXI ni se mueve ni interacciona igual que hace 20 años, por lo que echamos de menos un proyecto de región inteligente, como están desarrollando ya otras provincias de España.

Es evidente que es uno de los pilares fundamentales de nuestra Economía y tenemos que seguir avanzando en los grandes retos que afronta el sector. Estamos muy por detrás de otras regiones o lugares de Europa en cuanto a la oferta de turismo, sobre todo de turismo rural. Es importante ofrecer un turismo experiencial. En este sentido, por ejemplo, la Generalitat Valenciana ha puesto en marcha de la APP que presentó en FITUR llamadas “experienciascv”

Desestacionalizar es mucho más que rebajar los precios de los hoteles en los meses flojos. Igualmente, debemos dar un impulso al turismo rural que, en ocasiones, se está convirtiendo en el único medio de supervivencia de algunos de nuestros pueblos y que igualmente va relacionado con la despoblación, como se ha comentado anteriormente.

Solo desestacionalizando, sólo ofreciendo un valor añadido distinto a nuestras magnificas playas y clima, conseguiremos también ofrecer oportunidades en el interior. Oportunidades que se transformen en empleo, oportunidades que se transformen en nuevas empresas y oportunidades que mitiguen nuestros problemas de despoblación. En este sentido, seguimos reclamando más recursos, no sin menospreciar el trabajo que se ha ido realizando hasta hora, han habido muchas iniciativas, como se ha comentado, La Ruta del sabor, Mar y Montaña, los paquetes de viajes Senior y algunas otras iniciativas que valoramos positivamente.

Tenemos mucho potencial más allá de Benicàssim Alcossebre, de Peñíscola y de otros referentes de nuestra provincia. Debemos seguir ese camino y tendemos la mano en él al Partido Popular desde estos dos escaños.

Porque seguimos a la pole de la despoblación, lamentablemente. Este es un título horrible,

se están haciendo esfuerzos, como he dicho, pero lamentablemente seguimos a la cabeza y por ello, insistimos en la necesidad de la coordinación como se puso de manifiesto, recientemente, en el Consejo Provincial de Gobernanza Participativa que se ha celebrado hace apenas dos días, otra buena iniciativa si al final cumple con el propósito para el que se creo, y porque por muy loables que sean las iniciativas del Consell o la Diputación, si van separadas, si no van de la mano, con una planificación y unos objetivos establecidos que cumplir, no llegarán a buen puerto.

La Diputación es conocimiento de nuestra provincia y contacto constante con los alcaldes y la Generalitat es la Administración con más recursos, que puede financiar y aportar recursos significativos. Deben aprovechar ambas administraciones juntas, este reto que, sin duda, no venceremos divididos. La unión, la lealtad y la altura de miras traerán los resultados a esta provincia. Podemos atraer proyectos pioneros y oportunidades reales para establecer en nuestros pequeños pueblos proyectos de vida estables y empresas que puedan competir en las mismas condiciones que las situadas en zonas urbanas y costeras.

No quiero dejar de abordar en este debate, un tema que me preocupa personalmente y que he intentado mejorar como servidora pública desde el principio: El medio ambiente. Los proyectos que realizamos en este sentido, no solo mejorarán nuestra calidad de aire, nuestra riqueza natural y nuestra sostenibilidad, también nos diferenciarán del resto de provincias en un mundo globalizado y cada vez más exigente.

Queda mucho por hacer, en este sentido, tenemos que ofrecer desde las administraciones una actitud ejemplar con esta conciencia medioambiental. Tenemos que conseguir que los ciudadanos que no tengan esta conciencia del problema, la adquieran, y los que ya la tienen, pues que puedan ver con orgullo como sus administraciones trabajan por dejar un planeta mejor, en este caso, una provincia mejor.

Reafirmamos por tanto, nuestro apoyo también a los 17 objetivos de desarrollo sostenible de la Agenda 2030 y exigimos su puesta en marcha.

¿Qué hemos hecho ahora, sobre los 17 objetivos? ¿Qué medidas concretas? Sabemos que este es un reto muy ambicioso pero de qué sirve presentar mociones que suenan muy bien y que luego se quedan en una mera declaración de intenciones?

Termino con dos de las políticas básicas, la primera, la Sanidad. ¿Qué decir de la Sanidad castellanense? De los despidos del Hospital Provincial, pues al final van a costar dinero a los castellanenses. Ya lo avisamos, lo denunciemos una y otra vez, y advertimos que quién recorte nuestra Sanidad, quién quiera repartirse los centros sanitarios como chiringuitos y agencias de colocación, encontrará siempre a Ciudadanos en frente. No nos escucharon y al final un Juez les obliga a recular, con permiso de la expresión.

Y es una buena noticia que se vaya a dar marcha atrás a estos recortes de plantillas y de recursos que estaban repercutiendo en la calidad del servicio, pero lamentablemente, al final, la gestión de la Sra. Montón nos cuesta más dinero aún.

Sinceramente, nos preocupa que una señora que ha demostrado su mala gestión al frente

de la Sanidad valenciana vaya a encargarse ahora de la Sanidad a nivel nacional. Hemos visto cómo ha alcanzado números históricos en cuanto a las listas de espera, cómo ha colocado a dedo a amigos, cómo ha creado una crisis en el IVO o en la Fundación de la Fe, o cómo ha llevado a cabo una reversión sin datos objetivos de las concesiones sanitarias.

En Educación, esta provincia está sufriendo el sectarismo, la imposición y el castigo al castellano aquí, que es justamente donde hemos sido un ejemplo de bilingüismo hasta ahora, ejemplo de convivencia del castellano y valenciano. El español, la segunda lengua más hablada en el mundo, por 572 millones de personas, esto es el 7'8% de la población mundial. Una política que nos ha querido "normalizar" cuando nosotros eramos más que normales, eramos extraordinarios y un ejemplo de convivencia, y en este camino, Compromís y PSOE nunca contarán con la complicidad de Ciudadanos. Nuestra formación estará siempre del lado de la libertad, de la promoción de la lengua sin imposiciones, y del lado de una Educación a la altura del siglo XXI; una sociedad abierta, global y con un mercado laboral sin fronteras, donde el inglés, el castellano y el valenciano serán los 3 necesarios para las futuras generaciones porque ya son necesarios hoy en día.

Y en este sentido, Ciudadanos seguirá siendo el dique de contención de estas políticas sectarias que han señalado comercios, empresas, han quitado libertad a familias y a padres y han abierto un camino oscuro, sin salida, y espinoso desde algunas administraciones.

Sr. Moliner, si sigue la senda del consenso, nos tendrá a su lado, pero si nuestras propuestas no son contempladas o no se nos informa de los avances, encontrará en nosotros una férrea Oposición. Le pido que tenga esta consideración en cuenta para contar con el apoyo de los demás partidos, que no es necesario a nivel de votos, pero sí es imprescindible al nivel social para poder construir una provincia plural que contemple los diferentes puntos de vista que refleja la política del SXXI. Gracias."

Sr. Trencó:

«Bon dia a tots i a totes; la Diputació té un paper fonamental, i això ho repeteixen contínuament vostès, per poder oferir als municipis els serveis que els ajuntaments no poden proporcionar. Des de Compromís coincidim que si les Diputacions tenen alguna utilitat és precisament per açò; però les accions que realitzen tenen molt poc a veure en l'objectiu d'ajudar als municipis. La seua estratègia busca més l'efecte mediàtic i electoralista que l'eficàcia i la millora en la oferta de serveis als municipis.

L'objectiu numero 1 de la Diputació hauria de centrar-se en les polítiques dirigides a afavorir la repoblació, que és un terme que m'agrada més que utilitzar el de despoblació i el món rural.

Al debat dels Pressupostos, Compromís ja va plantejar la necessitat a este respecte, veiem que fa falta, com a mínim, un organisme que arreplegue totes les accions que fan els diversos departaments de la Diputació sobre aquesta qüestió. I per suposat, que s'establisquen unes línies d'actuació a llarg termini, i no el que tenim actualment que són un conjunt de mesures inconnexes i que aporten poc per afrontar el principal problema que

tenim a les comarques de Castelló i on la Diputació, entenem, és la principal responsable com administració subsidiària del centenar de municipis menuts que tenim a la província.

Mesures com les ajudes a la natalitat el programa per a escoles matineres i les unitats de respir son els accions destacades, però que entenem que deuriem anar més enllà, per exemple, les unitats de respir entenem que haurien de ser un proposta que arribara a tots els municipis i en això jo crec que deuriem comptar amb la Conselleria però ací es parla molt de consens però quan arribem a la Generalitat Valenciana, eixe consens i eixe diàleg es bloqueja. Ja no vaig a dir per qüestió de qui però la veritat és que no és tant fluid i açò, per exemple, s'haguera aconseguit que tots els municipis tingueren ja este servei que nosaltres considerem fonamental.

Però és que a 14 de juny ens trobem que un grapat de nous projectes, fins i tot alguns dels que ha dit el president, no s'han ficat a terme, no s'han dut endavant; hi havia un llistat de projectes en esta línia i per tant, volem saber què és el que ha passat o què passarà, alguns d'ells ha dit el senyor president que han començat, que han començat ja, com uns programes que hi havia per a joves a les zones rurals que no sabem què va passar en ells.

Seguint en la línia de les accions socials, trobem a faltar polítiques dirigides a prioritzar les persones en el medi rural, la major mancança és la falta de polítiques serioses en la igualtat, la diversitat i la inclusió social, per atendre a eixa gent que vostè, se li ha oblidat o millor dit, no ha comentat, quan ha parlat del creixement econòmic de la província de Castelló. Tots sabem que eixe creixement econòmic, com a nivell de l'Estat, està provocant, no és un creixement que afecta a tots per igual, molta gent està fora del sistema, i la gent que està treballant està en unes condicions, sobretot respecte als sous, que no són les millors; per tant ahí, la Diputació també deuria haver tingut un paper important.

L'única cosa que fem a nivell de Serveis Socials és llegir manifestos o fer alguna acció aïllada però no hi ha polítiques orientades, serioses, orientades als municipis que en teoria són les entitats que hem de recolzar i en este sentit, des de Compromís, presentarem el proper Plenari una proposta, en este sentit, en potenciar més aquest tipus de polítiques des d'aquesta Diputació.

Seguint en els serveis que oferim als municipis, que entenem que és la principal raó de ser, com he dit al principi, de la Diputació; el SEPAM sols arreplega, que és el Servei d'Assistència als Municipis, sols arreplega serveis jurídics, econòmics i informàtics, cosa que obliga als pobles a contractar els serveis dels que manquen, que són bàsicament, serveis per a fer les obres, arquitectes, enginyers, per tant, és imprescindible plantejar una nova organització que oferisca assessorament tècnic, però, com vostès no volen ni sentir parlar de les Mancomunitats o agrupacions de municipis per a oferir serveis, al menys, des de Compromís pensàvem, que acceptarien la proposta que vam fer quan es fa reformar el Reglament de Serveis que s'oferia als municipis, per a que arquitectes, enginyers, pogueren formar part, també, d'eixos SEPAM i que els municipis més menuts pogueren accedir a ells, però això no ha sigut possible.

Respecte als serveis que afecten al treball i a l'ocupació, els centres CEDES plantegen tota un sèrie de línies formatives, com vostè ha dit també, el senyor president, però entenem que

està molt lluny de les necessitats de les comarques de l'interior i que havien d'estar més adaptats a, igual que les polítiques de promoció econòmica, més adaptades a les necessitats dels pobles de l'interior.

Veiem una política, no veiem una política de reactivació econòmica perquè estan totalment desaparegudes, sobretot des del punt de agropecuari, de la Diputació actual, l'abandonament de programes com els d'explotació forestal, la biomassa, que quan vam arribar fa tres anys pareixien la panacea, ara han desaparegut completament. També la inexistència del recolzament als ramaders, ni siquiera per a resoldre un problema que s'està plantejant ací els últims anys, que és el problema dels purins i encara sort que des de Compromís vam ficar una proposta i pareix ser que va a ficar-se a treballar en este sentit per prendre mesures a favor dels agricultors per a que puguen solucionar este greu problema de residus que són els purins.

Les ajudes al sector agrícola s'han centrat per part de la Diputació, en un projecte que nosaltres hem reiterat varies vegades que compartim, que és Castelló Ruta de Sabor que, en què consisteix este projecte perquè té dos parts importants, una cosa és el producte i l'altra cosa és la part que afecta al turisme. Des de Desenvolupament Rural pràcticament no es fa res respecte al producte que és el que s'havia de fer i es fan sobretot accions que han de veure amb el turisme, que entenem que havien de derivar-se més per part, o havien de portar endavant més el que seria el Patronat de Turisme.

Aprofitar que estem parlant de la Ruta de Sabor, volíem seguir demanant que quan es plantegen ajudes i subvencions en esta Casa, per a qualsevol activitat econòmica, d'empreniment, turística, esportiva o cultural, doncs, els ajuntaments també puguen participar i no queden exclosos i simplement es recolze a empreses privades que són les que poden muntar algun tipus d'acte, excloent absolutament als ajuntaments que serien els que deurien de dinamitzar, per exemple, fires que tinguen a veure amb la Ruta de Sabor, per tant, nosaltres seguim apostant perquè els ajuntaments tinguen un paper director i les empreses privades puguen ser auxiliars però que siguen els ajuntaments els que porten endavant estos projectes i no es donen subvencions a empreses privades.

La política del Patronat de Turisme és la que més ha canviat des del 2015, encara que siga en línies de treball, són canvis lents; les propostes que ha plantejat Compromís a cadascun dels plans de màrqueting turístic, encara que rebutjats en principi, han anat calant i la creació de producte turístic, inexistent fins ara, excepte el sol i platja, s'ha començat a treballar. Si volem potenciar el turisme d'interior, no tenim altra opció, el turisme de sol i platja es promociona a soles, però pressupostàriament trobem que el Patronat de Turisme no arreblega pràcticament ninguna acció respecte a la promoció o a la creació de producte.

Per un altre costat, la Diputació Provincial encara que diu que té competències per a, no té competències per a unes coses i sí per a unes altres, sí que participa o té tota una sèrie de serveis que no són competència d'ella però que, entenem que en un moment determinat si als municipis els fan falta, nosaltres som partidaris què es puguen donar avant, es puguen portar avant si realment respons a unes motivacions necessàries.

La piscina provincial és el paradigma de les contradiccions que viu aquesta Casa, estem per

ajudar als pobles i resulta que tenim una piscina per a donar servei als usuaris de la capital, bé, que donava servei. Però a més a més, no sabem gestionar-la bé, fins i tot no sabíem que teníem una piscina fins que un dia ens vam veure que la teníem tancada i amb els treballadors i els usuaris al carrer. Tots sabien que l'empresa passava dificultats i no paraven d'enviar missatges on plantejaven la necessitat de renegociar un contracte, i què van fer vostès? Doncs el model Rajoy, deixar passar el temps i ja escamparà, i el resultat és que portem ja quasi un any en la piscina tancada.

També fan, i ajuden, a altres administracions, com són als Quarters de la Guàrdia Civil, que és una competència de l'Estat però que aportem 200.000 euros i bé, si hem d'ajudar en la seguretat dels pobles de l'interior, ens pareix bé; o també en àrees econòmiques com és tot el que fa referència a l'empreniment, però insistisc que per a nosaltres la prioritat deuriem ser els municipis i les necessitats que té el món rural que és per al que està esta Diputació.

Respecte a les inversions, tenim dos parts, per un costat està el que s'ha comentat ací que són les inversions que es donen directament als pobles per a que puguen fer inversions, que és veritat que s'ha produït un canvi important respecte, sobretot en el Pla 135, respecte al repartiment de recursos entre tots els municipis, que esperem que continue, però veiem que les inversions directes per part de la Diputació, sobretot en carreteres, que hauria de ser un eix estratègic d'aquesta Casa, és molt insuficient, i a més de ser insuficient trobem situacions que no entenem de cap de les maneres, com que l'any passat 2 milions d'euros es van quedar sense executar. El president ha dit que s'han invertit 55 milions d'euros en carreteres, però des de que nosaltres estem ací, des de fa tres anys, jo crec que eixa quantitat és molt menor, per tant, i com dic, és fonamental.

Des de fa mesos venim insistint, junt al Grup Socialista, de la necessitat d'establir una planificació per saber quina és la periodització temporal de les actuacions en carreteres, se'ns ha dit que en el departament corresponent es té eixa planificació, que la podíem veure, però eixa planificació no se'ns dóna. Pensem que els pobles tenen dret a saber quan es faran i com van els tràmits de les seues carreteres i no ens val l'excusa que no diuen absolutament res, perquè si després no ixen les coses bé, doncs, es desenganyaran i s'agafaran o tindran problemes perquè no es compliran les seues expectatives.

La transparència és el cas més paradigmàtic d'acció política d'esta Casa. Estem en el número 1 de tots els rànquings però a l'hora de la veritat la informació no flueix com diu el rànquing. Compromís, i també s'ha comentat ací la resta de Grups, ens passem setmanes i mesos esperant respostes i demandes a la informació, que no arriben de cap de les maneres. Al final, ens tocarà presentar les coses en paper i seguir i anar al sistema tradicional, perquè realment el sistema informàtic no hi ha manera, o la informació a través dels nous sistemes de gestió no acaba de funcionar massa bé, i per exemple, les preguntes per escrit que es fan al president al Ple, mai arriben i quan ho fan es contesten per escrit. És una cosa que permet el Reglament però crec que ha arribat l'hora que en ares a la transparència, que el Reglament arreplegue que les preguntes es contesten en el Plenari, encara que siguen per escrit, i que consten en les actes, perquè sinó, una part important del que és el control al Govern entenem que es perd en este camí.

El Consorci de Bombers és l'altre exemple també on no es veu de cap de les maneres la

transparència perquè no té Portal de transparència i se'ns diu que com no hi ha personal, doncs això està perdent, no entenem com es pot estar en el rànquing de transparència i un servei tant important com este i que ha de donar informació, fins i tot a totes les persones que puguen accedir, no tenim eixa opció de poder entrar.

Un altre sistema de participació que nosaltres volíem comentar ací, és la Cumbre de Alcaldes, que en el seu format actual, ens va deixar un sabor agre-dolç. Pensem que cal fer les coses d'una altra manera, si ens creiem que som l'ajuntament d'ajuntaments, comencem per aplicar mecanismes per escoltar-los; anar a parlar amb el president està molt bé, però és millor que parlem tots junt i que tot quede clar. Els ajuntaments haurien de tindre també l'oportunitat de fer preguntes, sobretot els que no tenen cap representació política en esta Casa, i que estan completament desemparats, havíem d'anar a una participació de veritat.

La transparència també hauria de comprendre a la gran quantitat de subvencions i ajudes de la Diputació. Tenim una sèrie de subvencions que haurien de veure el seu sentit en este moment, altres que haurien de clarificar l'objectiu, com les de Cultura, que són per a associacions de festes bous, ioga, confraries de Setmana Santa i no sé quantes coses més; i també hauríem de fer un esforç per ajuntar totes les ajudes en un paquet i evitar la dispersió, com per exemple els de majors que tenen línies de teatre, línies de viatges, línies per a comprar material, perquè realment en viatges la Diputació és pionera, pareixem una agència de viatges, perquè donem viatges absolutament per a tot, però bé, en el Castelló Sénior ja va ser, que està molt bé, però que també hem de mirar de quina forma fem les coses per a que eixos programes realment no tinguem a la gent ahi esperant, cues durant molt de temps i no se'ls tramite la seua documentació, eixes coses s'han d'organitzar d'una altra manera.

I per suposat, haurem de reduir al mínim la quantitat de subvencions nominatives que poden entrar en subvencions de caràcter general i en les que, estranyament, van dirigides a pobles, amb una clara intencionalitat política sense donar les mateixes oportunitats a tots els municipis, sempre ho hem dit, això és el que li dona una mala fama a la Diputació.

Sobre la gestió del Pressupost, ja vam dir l'any passat, que va ser nefasta, el 20% del Pressupost no es va executar, més de 30 milions d'euros es van perdre i són diners que els hagueren vingut molt bé a tots els pobles que tenen moltíssimes necessitats.

I sobre el personal, què dir? Pareix un «culebron de dimes i diretes»; en la meua trajectòria política mai m'havia trobat tant desubicat. El diputat de Personal diu una cosa que res té a veure en la versió del representant dels treballadors. Al pas que anem, ens tocarà a nosaltres, quan governem aquesta Casa en la propera legislatura, solucionar el problema perquè a este pas no hi ha manera de resoldre'l, i el que ha dit el president que ací s'han aprovat modificacions de personal, des de Compromís, no se n'ha aprovat absolutament ninguna perquè estem totalment en contra de les amortitzacions de places i en això coincidim amb els treballadors.

I, per acabar, fer menció a l'estratègia del PP d'autoproclamar-se defensor dels interessos de Castelló, com ha fet el president en la seua exposició, això sí, sent molt reivindicatiu davant del Govern del Botànic però molt més complacients davant del Govern central, que

segur que ara, que ha canviat el Govern, segur que canviaran d'estratègia.

Els acords amb la Generalitat Valenciana han sigut molt escassos; sols s'ha signat un acord en les brigades forestals, i acords amb l'Agència Valenciana de Turisme, però el PP ha rebutjat la col·laboració que des de Compromís hem demanat en infraestructures educatives o sanitàries, i últimament en el transport a demanda, que finalment pareix que hi ha voluntat de reorientar.

També s'ha quedat aparcada la col·laboració en Serveis Socials, per exemple en la construcció de noves residències de gent major, i nosaltres entenem que des de la Diputació s'havia d'haver tingut una acció més pro-activa com, per exemple, en projectes com el tema de la xarxa de transport públic metropolità. Quan vam plantejar la coordinació del bus de la UJI, que simplement es demanava que la Diputació fora la coordinadora d'estos serveis, no demanàvem ni tan sols que ho pagara, sinó que ho pagàvem els ajuntaments, la Diputació es va inhibir. Haguera sigut una bona forma de tirar endavant un projecte que ara ja estaria, incipient i que poc a poc, aniria donant lloc a una cosa que sí que és necessària per a tota l'àrea metropolitana de Castelló, que és un transport públic de qualitat i com dic, no ho ha d'assumir la Diputació, però sí podia tindre eixe paper de coordinació.

L'objectiu polític d'aquesta estratègia, ha sigut sempre culpar a la Generalitat de no preocupar-se per aquestes qüestions que són de la seua competència i anar a la confrontació i al victimisme que la Generalitat, el Govern del Botànic, discrimina a Castelló. Els ha donat igual actuar i fer polítiques, les persones no els importen, sols els interessos electorals, i això els porta a que les comarques de Castelló no hagen notat el canvi polític que sí s'ha produït als ajuntaments, on les polítiques a les persones s'han convertit en la peça angular de la majoria de governs que dirigeix o millor dit, que dirigix o en els quals Compromís participa.

Pensem que...

Sr. Presidente: «Vaja acabant senyor Trencó.»

... sí ja he acabat, pensem que ha sigut una llàstima que no haja hagut una col·laboració entre estes dos institucions; vostès diuen que no dificulten però jo crec que el que no hi ha és voluntat de col·laboració. Gràcies.»

Sr. Lorenzo:

“Sí, buenos días Sr. Presidente, compañeros y compañeras de Corporación, medios de comunicación, ciudadanos y ciudadanas que nos siguen a través de streaming o presencialmente.

Durante años el Grupo Provincial Socialista reclamó la celebración de este debate; creíamos necesario que la Presidencia de esta Institución rindiera cuentas ante la ciudadanía periódicamente, y lo hicimos en todo momento, poniéndolo en relación con la convocatoria de un foro de alcaldes y alcaldesas que permitiera confrontar, debatir y acordar propuestas y

políticas entre los representantes de nuestros municipios y la Corporación provincial.

Lo hacíamos así porque estamos convencidos de que la legitimidad de esta Institución es una legitimidad derivada. Somos diputados, todas y todos, nosotros en la oposición y ustedes en el Grupo de gobierno, porque somos concejales y concejalas en nuestros respectivos municipios. Y de ahí deriva la legitimidad de cada una y cada uno de nosotros y de esta Institución y sus órganos de gobierno. Esa convicción es la que define nuestro modelo de diputación. Ya sabemos cuánto les gusta a ustedes hablar de "Presidente provincial", de "Gobierno de la provincia" o de "Parlamento provincial" y de su secular pretensión de situar la Diputación por encima de los ayuntamientos. En eso, lo saben bien, no nos van a encontrar; para los socialistas de Castellón esta Institución tiene sentido si se piensa en ella como un espacio de concertación de políticas, codecisión de medidas y colaboración administrativa entre los 135 municipios.

Miren, la Diputación no es el actor provincial; es uno más de los actores políticos, administrativos, institucionales o económicos que intervienen en la evolución de la sociedad castellanense. Por todo ello proponemos que este debate vaya dejando paso a la cumbre de alcaldesas y alcaldes, convocada anualmente en las semanas anteriores al comienzo de la elaboración de los presupuestos de las distintas administraciones.

Dicho lo anterior, permítame Sr. Presidente reconocer el cambio significativo en las formas y en el ejercicio de la acción política e institucional de esta Casa durante su presidencia. Es incuestionable, Sr. Moliner y no dudamos de su contribución personal a esta evolución; otras formas de entender las relaciones políticas y el papel de la Diputación; otras actitudes que se hicieron más evidentes a medida que fue deshaciéndose de los restos del fabrismo más rancio, unas veces por voluntad propia y otras por prescripción judicial.

Quizás sea el Plan 135 el fruto más convincente de ese cambio de actitud, que sinceramente esperamos perdure en el tiempo. Empezamos este mandato, en 2015, reclamando más transparencia, menos arbitrariedad, más eficiencia y menos partidismo. Así se lo exigió el alcalde de Vila-real y anterior portavoz socialista en esta Diputación, José Benlloch, en el último debate de este tipo celebrado en 2016 y en reiteradas ocasiones. Hoy constatamos que hemos avanzado en el sentido adecuado, dejando menos espacios al sectarismo, simplificando el laberinto de subvenciones que tanto estrés generaba a nuestros ayuntamientos, fijando criterios que faciliten la libre concurrencia, etcétera. Por eso avalamos con nuestro voto el Plan 135, aunque para nada signifique esto, Sr. Moliner, un cheque en blanco a sus políticas. Hemos presentado en estos casi tres años 87 mociones y enmiendas en el Pleno y cientos de preguntas por escrito y en Comisión.

Creemos que no han hecho muchas cosas como debieran haberlas hecho. Una de las más graves ha sido su renuncia a trasladar al gobierno de Rajoy la urgencia de muchos de nuestros problemas, renuncia desde la Diputación y renuncia desde su Partido, del que hay que recordar que usted fue Presidente provincial entre 2011 y 2017. Simplemente, no han sido interlocutores válidos para otras administraciones, ni siquiera para aquella que han gobernado hasta hace unos días. Para nosotros, tal vez una de sus mayores irresponsabilidades ha sido permitirle al Gobierno populista de España la desactivación de la ley para el desarrollo sostenible del medio rural, la Ley 45 de 2007, porque es esa una ley

vital para nuestro territorio, que ustedes se encargaron de desdibujar desde el primer momento. Miren, el Instituto Nacional de Estadística advierte en sus últimos estudios que nuestra provincia será en las próximas décadas la que pierda más porcentaje de población de entre todas las que conforman el arco mediterráneo español.

Lo saben, lo sabemos todos, la mayor parte de nuestro territorio está en grave riesgo de despoblación. Ese es, o debería ser, el argumento esencial de las políticas puestas en marcha desde aquí. La acción permanente contra la despoblación. Ahí nos lo jugamos todo, Sr. Moliner. La ciudadanía ha de saber que desde 2011 los municipios de las comarcas del interior han perdido casi 15.000 habitantes, más del 13 por ciento de su población, muy por encima del retroceso demográfico provocado por la crisis en el conjunto de la provincia. En estos últimos siete años los municipios con menos de 1.000 habitantes han pasado de 80 a 89 y los que tienen menos de 100 lo han hecho de 13 a 17.

Una mirada rápida a las estadísticas demográficas de los últimos treinta años, nos advierten que Suera, por ejemplo, ha perdido un 8% de su población; Morella un 13%; Ludiente ha perdido un 32%; Culla un 40%, así con muchos otros ejemplos.

No cuestionamos su sinceridad cuando dicen coincidir con nosotros al ver en la despoblación el principal reto que tiene planteado Castellón. Pero siguen teniendo una visión parcial, sectorial y desagregada de las políticas para afrontarla. Llamen Repoblem a un cajón de sastre en el que meten cualquier programa, proyecto, subvención o convenio que pueda llegar a un pueblo del interior de la provincia. No creemos en ese cajón de sastre, Sr. Moliner; no queremos el mucho ruido y las pocas nueces de su Repoblem.

Para este grupo la lucha contra la despoblación exige de la planificación de políticas transversales con programas específicos para abordar cada una de las caras que proyecta nuestra cuestión tan compleja. Una lucha que convoca a todas las administraciones a cooperar con lealtad y convicción colaborativa; trabajar con los ayuntamientos a través del foro de municipios de interior puesto en marcha por la Federación Valenciana de Municipios y Provincias; y con la Generalitat, participando activamente la Agència Valenciana Antidespoblament - AVANT.

Planificar y colaborar, imprescindible para nosotros. Por eso venimos insistiendo, una y otra vez, en un plan provincial de carreteras, en un plan para el aprovechamiento de la biomasa, en un plan para la gestión de purines, en un plan para la teleasistencia, en un plan de implantación y mejora de la fibra óptica, etcétera, etcétera, etcétera.

Decía más arriba que no supieron explicar a los suyos, en el Gobierno de España, que muchas de sus decisiones atentaban plenamente contra los intereses de la mayor parte de nuestro territorio y si lo hicieron es evidente que no fueron atendidos. Sólo con tres leyes, la de estabilidad presupuestaria, la de racionalización y sostenibilidad de la administración local y la de contratos del sector público, han provocado tal colapso en los ayuntamientos de los pequeños municipios, que en muchos casos aguantan milagrosamente. Y eso ha ocurrido sin que la Diputación haya reforzado los servicios de OFISAM en el territorio o del resto de servicios de asistencia técnica.

Aún recuerdo, Sr. Moliner, a su vicepresidente Barrachina en la sesión inaugural de este mandato diciendo aquello de que habían cerrado el círculo de virtud haciendo más y mejor con menos recursos. A usted también se lo he escuchado a menudo. Digan la verdad, Sr. Presidente, dispusieron de los recursos que sus jefes les impusieron y con esos recursos difícilmente han podido atender las necesidades de los ayuntamientos que necesitaban de su ayuda. Y no lo digo yo, que pudiera parecer parte interesada, lo ha dicho hace unas semanas el Tesorero de esta Casa en su Informe a la cuenta de Recaudación: el servicio de Recaudación dice el Tesorero, a pesar de los buenos resultados obtenidos, se encuentra con una clara necesidad de personal.

Dé gracias a los magníficos profesionales que trabajan aquí, Sr. Presidente. Sin ellos, tenga la certeza, muchos de los servicios que presta la Diputación a los ayuntamientos serían inviables. No ha podido evitar, sin embargo, ese magnífico elenco de profesionales, la enquistación de un buen número de asuntos problemáticos que vienen de lejos y que simbolizan la continuidad de los viejos vicios que anidaron entre estas paredes durante décadas. Aquellos fantasmas del pasado que uno cree confinados en el cuarto oscuro y que a menudo vuelven a asomarse; vea, si no, el tema de los purines, o el tema de la gestión de las plagas, o el tema de la piscina provincial.

Mire, hasta qué punto el despropósito de la piscina es un elemento de continuidad que han presupuestado para la campaña de comunicación de su reapertura, un año después, casi 60.000 euros. ¿Sabe cuánto es esto, Sr. Moliner? Pues mire, el equivalente al presupuesto de ocho unidades Respira o de cinco becas de un año para graduados.

Y es que, Sr. Presidente, les pierde su obsesión por copar los medios de comunicación. Les pirra esa sensación de poder, tenerla y transmitirla. Más de 6 millones y medio se habrán gastado en publicidad y propaganda cuando termine este año en el bienio 2017-2018. Mucho, mucho, Sr. Moliner, mucho dinero, tanto como diez planes de empleo similares al previsto por la Diputación para 2018; o siete años de Unidades Respira para los 124 municipios con menos de 10.000 habitantes de la provincia.

Uno debería pensar que nadie puede quedar al margen de las mil y una campañas que ustedes encargan, y que entre bombo y bombo algún hueco habrá para explicar a la ciudadanía qué hacemos, qué servicios prestamos, qué subvenciones tramitamos... Y resulta que la encuesta provincial que ustedes encargaron, esa a la que usted hacía mención hace unos minutos, hace unos meses, nos dice que el 70 por ciento de los encuestados estaban poco o nada informados de lo que hace esta Institución. ¡El 70 por ciento, Sr. Presidente, 7 de cada 10! ¿Cuál es la finalidad de ese gasto? ¿Informar a la ciudadanía o satisfacer la demanda de las empresas del sector? ¿Se trata de informar sobre lo que se hace o de influir en cómo se informa?

Señor presidente, acabo ya. Castellón está hoy mejor que en 2016 y mucho mejor que en 2014, es cierto, cuando se celebrara el primer debate sobre el Estado de la Provincia. Está mejor porque la evolución de la economía global ha dejado atrás la más grave crisis desde la segunda guerra mundial. Y está mejor, también, porque la concurrencia de las políticas impulsadas por los ayuntamientos del cambio, que hoy gobiernan sobre el 80 por ciento de la población provincial, y el Consell del Botànic han abierto nuevos espacios para la

dignidad, la decencia y el futuro en nuestra tierra. Contribuyan decididamente, contribuyamos desde esta Diputación, a propiciar un clima de colaboración institucional sincero, con la Generalitat y los ayuntamientos. Hágalo y no caiga en la trampa de quienes en su Partido están cargando los mosquetones con V de venganza. Muchas gracias.”

Sr. Sales:

«Gràcies senyor president, molt bon dia a tots, diputades i diputats. Bé, en primer lloc voldria agrair l'oportunitat que se'ns brinda de que cada Grup Polític puguem aportar quina és la visió que tenim sobre la nostra província i quines són les seues febleses però també quines són les seues oportunitats i els seus reptes de futur.

Evidentment, compartim moltes de les preocupacions que ací han manifestat els diferents companys de la Corporació, tot i que en alguns casos, tot i podríem compartir el diagnòstic, però evidentment ni les receptes, i en alguns altres casos ni l'un ni l'altre, bé. Bàsicament perquè he detectat una aclaparadora tendència al meu parer, a confondre el Debat de l'Estat de la Província amb el debat de l'estat de la Diputació, una cosa que, si els serveix de consol, ho comprenc perfectament, però en alguns casos, eixa tendència ha sigut més manifesta que en altres.

Globalment, tenim, dels que pensem que la Diputació no serveix per a res, als que pensem que la Diputació és essencial per a tot, la qual cosa és un contrasentit, als que pensem que la Diputació té la culpa de tot i els que la Diputació realment està en la «inercia del mundo global» i que dona igual que faça una cosa que faça una altra, per tant, home, jo, el que sí que diré és que, ni no és veritat, com deia el senyor Vallejo que la Diputació no servisca per a res i que este és un debat pretensions; tampoc crec, senyora Fernández, que el debat haja de ser sobre «la gestió de las mociones en la Diputación» el debat que tenim avuí, i per descomptat, home, no ens sentim responsable de tot allò bo que passa en la província ni de tot el roïn que passa en la província però sí que ens sentim corresponsables en la part alíquota que ens puga tocar. Reivindiquem, per tant, eixa part alíquota de responsabilitat en aquelles coses que passen a la nostra terra.

Evidentment, el principal repte que té esta província és la lluita contra la despoblació i ahí la principal acció ha de ser la lluita contra la desocupació i avançar en el creixement econòmic, en això crec que deuríem d'estar tots d'acord.

És evident que des de la Diputació no es pot arreglar tot i per tant, hem d'entendre que en esta qüestió s'ha de produir una suma de voluntats entre els diferents nivells d'administracions i de la pròpia societat civil, per tant, si hui en dia ens trobem amb prop de 35.000 persones desocupades menys de les que hi havia fa uns anys, esta evidència caldrà posar-la en valor, açò no és triomfalisme ni molt menys, són dades empíriques, i que entenc que tots convindrem que són bones notícies, el que hi hagen 35.000 desocupats menys a la província.

La taxa de desocupació ha baixat del 26% al 2011, en que l'equip del president Moliner va prendre possessió del Govern provincial, al 14% del darrer trimestre del 2017. És mèrit

d'este Govern provincial? Doncs, segurament no tot, però sí que crec, honestament, que hem contribuït a que açò siga possible. Evidentment el mèrit principal és l'esforç, el sacrifici dels castellanencs, la determinació del Govern d'Espanya que en solitari, i sense cap suport de cap altre Grup polític, va mamprendre un camí reformista, que ha donat resultats en l'economia i en el mercat de treball i estic segur que nosaltres ahí hem posat el nostre xicotet granet de sorra. En tots estos anys, el Pressupost de la Diputació ha prioritzat eixa preocupació de la província i del conjunt de la societat castellanenca, ahí l'impuls econòmic i del treball, en l'ocupació, especialment en l'Àrea que tan brillantment dirigeix el meu company Salva Aguilera, ha passat, el Pressupost de fet, ha passat de quasi 17 milions d'euros, són pràcticament 17 milions d'euros els que es dediquen, com deia, a impulsar el territori i a generar ocupació.

Caiem així en l'auto-complaença i en l'auto-satisfacció? Evidentment no, sempre hem dit que mentre hi haja una sola persona a l'atur, un xiquet que puga passar fam o una família en risc de vulnerabilitat, ahí hem d'estar per atendre'ls en tot moment i no hem de parar en treballar per a totes estes persones.

Però també és just que analitzem la realitat tal com és, per això també demanem al nou Govern d'Espanya, demanem al nou Govern d'Espanya que, fugint de sectarismes, no derogue aquelles reformes de l'anterior Govern del Partit Popular que tan beneficioses han estat per l'economia espanyola i sobretot per a les persones: les reformes econòmiques i especialment la reforma laboral, han estat factors claus a la nostra província per a crear eixos quasi 35.000 llocs de treball. És més, si no es produeix un dalt abaix, amb l'economia encarrilada i les mesures en acció, el normal és que enguany, la província de Castelló, a la província de Castelló, es creen més de 6.200 llocs de treball. Entenc que hi ha una màxima que cal complir, les coses que funcionen no es toquen, espere que el Govern de Sánchez ho entenga i pel que sembla, tot fa pensar que està començant a entre-ho, ja que va anunciar ahir la ministra que no anava a derogar la Reforma laboral, la qual cosa ens congratula, després de tot el que els hem escoltat dir.

Però a més de la qüestió de l'atur i de l'economia, hi ha altres qüestions que també afecten a la província i que moltes d'elles també tenen, evidentment, reflex en les anteriors; parlem de les inversions a la nostra província que acaben incidint, també, com no, en l'economia. I si d'inversions es tracta, cap altra administració ha invertit tant en la província de Castelló, cap altra administració ha invertit tant en la província de Castelló com ho ha fet esta Diputació. De fet, en estos anys, i ho ha comentat el president, hem multiplicat per sis i mig, les inversions als municipis de Castelló, i hem passat de 3,8 milions a 25 milions d'euros en inversions.

Però este lideratge inversor, focalitzat en els municipis, especialment en els municipis més vulnerables que són els més xicotets, que són els que més pateixen el risc que despoblament del que parlàvem adés, no haguera estat possible sense el clima de consens que s'ha creat amb tots els Grups polítics d'esta Casa, ja s'ha parlat ací per part de diferents portaveus, i també crec que és de justícia reconèixer-ho i agrair-ho. Ens hem de felicitar perquè més tarannà dialogant que u tinga, i ens consta a tots que el president Moliner el té, fa falta que tots els demés també el tinguen per a poder arribar a punts de trobada i ahí el president Moliner sempre ha trobat en tots vostès eixa voluntat de diàleg, per tant, és just

reconèixer-ho i així m'agrada dir-ho.

Diàleg que el que fa és afavorir que les polítiques públiques siguin més eficaces, més útils al territori, a les persones, i als municipis. Esta política transparent i participativa acaba sent un model pròsper i igualador d'oportunitats per a tots els pobles de la província. Jo, la veritat és que, algunes de les coses que s'han dit, realment em sorprenen, no? Jo li proposaria al senyor Vallejo en la pròxima edició de «Letras del Mediterraneo» el seu relat, que es presente a la disciplina de «Ciencia ficción» perquè en alguns moments no sabia ben bé, exactament de quina província estava parlant ni de quina Diputació estava parlant. Jo crec que l'esforç que s'ha fet per guanyar en transparència i que a més ha estat premiat i reconegut a nivell nacional, és important.

Em sorprèn que diga el senyor Trencó, com ha comentat fa un moment, que bé, que la falta de transparència, que els expedients Gestiona que no estan oberts, home, és que el problema és que a vostè se li obrin els expedients quan ho demana, se li oblidia que els ha de consultar, se li tornen a tancar, torna a demanar que se li tornen a obrir, se li torna a oblidar que ho ha de consultar, tornen a tancar-se-li, en fi, evidentment, nosaltres intentarem avançar un poc més en la transparència i vostè intente avançar una miqueta més en ser un poc menys obtús i a veure si és veritat que pot consultar tot allò que se li obri en els expedients.

També deia que, home, que el model de la Cimera d'alcaldes no li agradava perquè era poc transparent, és un model, que, que ha de tendir a que els alcaldes pregunten, vostè va estar en l'última cimera d'alcaldes? Tres hores va estar el president contestant preguntes, tres hores contestant preguntes de tots els alcaldes i no ens vam anar fins que l'últim alcalde no va acabar de parlar, vull dir que eixe model, diguérem que inventat, al menys, o en la voluntat de que funcione, està.

Totes les polítiques que es porten des d'esta Casa van orientades a una cosa, i és que, eixe mal que és la despoblació de la província, eixe repte de futur que tenim que és el de repoblar la província, siga realment, com ho és, l'eix estratègic.

Hem sorprèn que diga la senyora Fernández, que «desestacionalitzar el turismo» ho dic perquè, quan dic que totes les polítiques, són totes, no només són les que es desenvolupen des de l'Àrea Social de la meua companya Elena Vicente, el Repoblem no és només les Unitats respira o les Escoles matineres, treballem per Repoblem quan estem treballant des de Turisme en desestacionalitzar el turisme, i desestacionalitzar, senyora Fernández, que deia que «el algo más que rebajar los precios en los hoteles en los meses malos» clar que és «algo más» clar que és «algo más» desestacionalitzar és tot l'esforç que s'està fent en turisme esportiu, és tot l'esforç que s'està fent en turisme cultural, és tot l'esforç que s'està fent en turisme gastronòmic, això és treballar per desestacionalitzar, no es tracta de només de baixar el preu dels hotels durant els mesos «malos» que diu vostè, per tant, totes eixes polítiques estan orientades, precisament, a treballar en l'eix de la despoblació.

Comentava el senyor Lorenzo que, bé, que «hay que colaborar en las políticas de despoblación» bé, jo, senyor Lorenzo, nosotros estamos dispuestos a colaborar con aquellos que han llegado después, a los que después se han enterado de que teníamos el

reto de la despoblación, porque parece, parece que usted nos está echando en cara que no queremos trabajar con la Agencia Valenciana de la Despoblación, no, no; es que cuando en 2014 el Presidente Moliner puso ya en la agenda del debate político la preocupación por la despoblación cuando en España nadie estaba hablando de despoblación, desde esta Diputación ya se estaba hablando e intentar focalizar, como dice usted, es que somos la provincia del arco mediterráneo que peores oportunidades tiene, bla, bla, bla. En estos momentos, Sr. Lorenzo, en estos momentos, la preocupación de la despoblación es un problema que afecta a todo el territorio español, a todo el territorio español. Ahí están en Extremadura la Declaración de Montañez; ahí están todas las acciones que se están haciendo desde la Federación Española de Municipios y Provincias; ahí están los foros de despoblación al cual el Presidente Moliner ha sido invitado por la propia Federación, a explicar la experiencia de trabajo desde esta Diputación; ahí está el foro de despoblación que hizo esta propia Diputación el año pasado, quiero decir que, nosotros colaboramos y estamos dispuestos a colaborar con todo el mundo, pero lo que no se nos puede achacar es, ni no haber llegado los primeros a ser sensibles en esta cuestión, ni a que todas y cada una de las acciones estratégicas y políticas de esta Casa, vayan orientadas al que, sin duda es, el gran, la gran preocupación que tiene esta Casa.

Por tanto, i vaig acabant, senyor president, entenc que tenim molts reptes per davant, un d'ells també és la millora de les infraestructures, ací s'ha estat parlant, jo crec sincerament, s'ha dit que ara anem a ser reivindicatius amb el nou Govern, no, no, anem a ser reivindicatius amb el nou Govern en la mateixa mesura que vam ser reivindicatius amb l'anterior, en la mateixa. De fet li anem a demanar les mateixes coses, el que estic jo, espere, espere que aquelles coses que hem demanat, algunes de les quals s'estan fent, arriben en el moment que han d'arribar, perquè ens hem trobat una sèrie d'entrebancs que no són desitjables i espere que ara vostès, que són del mateix color polític a Madrid i a València, eixos entrebancs no es produïsquen, perquè clar, que la A7 no estiga ja licitada les obres en la prolongació de l'Aeroport a La Jana, perquè des de la Conselleria s'estan paralitzant les declaracions d'impacte ambiental corresponents per a que eixes obres es puguen licitar, doncs jo crec que eixos entrebancs que s'han posar des de la Generalitat, deuriem d'acabar-se o al menys aclarisquen entre vostès que des d'Obres Públiques donen el permís i que des de Medi Ambient es paralitze, per tant, ahí hem d'anar tots de la ma i, per descomptat, anem a reivindicar el que sempre hem reivindicat, algunes coses de les quals, per cert, estan al Pressupost, no és que les reivindicuem de nou, i si es fan seran de nou, no, no, és que en el Pressupost del 18, eixe Pressupost antisocial que no els agradava i que el van votar en contra però que ara se'l van a menjar, com era? «con patatas», bé, doncs eixe pressupost que ara es menjaran «con patatas» ja té la Nacional 238 de Vinaròs, la Nacional 232 al pas per Morella, la A7 des de l'Aeroport a La Jana, la 340 des de Vinaròs fins Alcalà-Alcossebre i la OSP de Rodalies a Vinaròs, 7,7 milions que estan en el pressupost, no contenen mentides per ahí dient «que hay que hacer una comisión para ver si se pone dinero» no, no, 7,7 milions estan al pressupost i el compromís era que ara en juny estiguera en marxa, per tant, demanarem que ara en juny estiga en marxa, vull dir anem a ser igual de reivindicatius que hem sigut sempre, en això no patisquen que els ho recordarem i per tant, esperem que estes obres. Ahí a més, haurem d'estar tots d'acord perquè les hem estat reivindicant tots estos anys tots junts i són obres que al final, i és veritat que moltes vegades ens engresquem ací, són obres que al final, les faja un o les faja un altre, van totes en benefici dels pobles de la província i al final són, millorar la

competitivitat de les nostres empreses i provocar que hi haja treball, ocupació i que la població de la província no es vaja perdent. Gràcies.»

Sr. Vallejo:

“Bien, siguiendo un poco con la línea, sobretudo el tema de la transparencia que tanto está saliendo y la contestación que se nos está dando, hombre, nosotros podemos pensar que la transparencia ha mejorado, es posible que les hayan dado un premio a la Diputación por el tema de la transparencia, pero realmente nosotros seguimos teniendo los mismos problemas que antes a la hora de acceder a la documentación, y no voy a insistir con lo que siempre insistimos aquí, con el tema de, hemos pedido dos veces, en el 2016 y en el 2017 una documentación, y ahora nos está llegando con cuentagotas, a través del Gestiona, después de haberlo pedido cien veces en el Pleno. Hombre, pues si dos años es lo normal para obtener unos documentos de Hacienda y encima nos llegan, la semana pasada uno, esta semana nos ha llegado otro, la semana que viene nos llegará otro, pues bueno, pues difícilmente se puede trabajar y se puede hacer una gestión de control desde la Oposición, pero bueno, nosotros pensamos que, en principio estamos para representar el municipalismo y nuestro Grupo representa a todas aquellas agrupaciones que creen que la acción política no pasa necesariamente por un Partido político y sobretudo, en una política municipal que entendemos que, donde están los intereses, que muchas veces son contrapuestos con los nacionales y los autonómicos, como se ha podido ver aquí. Pues, al final, tiene que haber discusiones con el Estado y con la Autonomía para poder llevar a cabo proyectos.

Por eso vemos imprescindible alentar a los ciudadanos para que participen de manera actividad en la actividad de su ayuntamiento y una política que nace desde abajo y que recibe el contacto directo de los ciudadanos y ciudadanas, es imprescindible para modificar un sistema que nos ha llevado hasta ahora a cuotas de corrupción desmesuradas. Y esperamos que sirva para que los Partidos tradicionales y los nuevos, de ámbito nacional, cambien su forma de trabajar de una forma jerárquica y piramidal hacia otra más horizontal y democrática.

En cuanto al objetivo de este Pleno, pues, el estado de la Diputación en lugar de hablar del estado de la Provincia, es normal porque el estado de la Provincia acabamos hablando de lo que están haciendo desde el Estado y de la Autonomía, cuando deberíamos estar hablando desde aquí de las competencias, pero claro, son pocas las competencias que tiene la Diputación; al final tenemos que hablar del trabajo que se hace día a día en esta Institución, y nos llama mucho la atención que, bueno pues que, que desde el tema de Personal, o de gestión interna de la Diputación, pues que a penas se haya hablado y que salvo desde el Grupo Compromís que ha hecho referencia a la gestión que se está realizando, pues nos llama la atención cuando el personal es determinante, sobretudo si que quiere hacer una acción política eficiente desde esta Institución. Y, desde luego si no somos capaces de gestionar al personal propio, pues difícilmente vamos a dar lecciones o tomar medidas sobre la lucha contra el paro o la despoblación, pretendiendo generar ocupación. Mejor será no hacer nada y dejárselo a los municipios que son los que tienen más contacto directo con los ciudadanos.

Y ejemplos de esta mala gestión de personal lo tenemos recientemente con el tema de la gestión de plagas, no hay que decir más que se estaba haciendo un buen trabajo y que se ha vuelto un problema para los ciudadanos este verano, porque ha habido, pues eso, si algo funciona hay que potenciarlo y defenderlo y no actuar con criterios subjetivos; no se puede dismantelar un proyecto que estaba dando buenos resultados y en lugar de cuidarlo, pues ser incapaces de gestionar al personal de la Casa.

Hay que destacar que, también por otro lado, el hecho de que los miembros de un Sindicato, sobretodo afín al Partido Popular y que nunca les ha dado problemas, haya acabado abandonado la formación sindical para trabajar de forma independiente y lejos de las presiones que, a lo mejor, el Partido Popular pueda hacer a través de la dirección del Sindicato. Parece que no se han dado cuenta de que las cosas han cambiado y que ya no se pueden hacer las cosas como antes, y lo mismo que el Partido Popular, pues, a lo mejor está teniendo problemas y se está desmoronando pues, un Sindicato como puede ser el sindicato que tiene más afín, seguirá el mismo camino si no se replantea el papel de comparsa y decide dedicarse a defender los derechos de los trabajadores.

En cuanto a la Institución, tampoco es ejemplo de gestión de personal y no funciona como, debería darse cuenta que no tiene que funcionar como una empresa, y tenemos que destacar también, sobretodo, el trato que se está haciendo, sobretodo por el uso que, otras empresas suelen hacer, que es el tema de los falsos autónomos, que al final supone un fraude de ley y que creemos que desde una empresa, pues bueno, pues tiene a lo mejor alguna justificación, pero no desde una institución pública, y se está haciendo porque se están contratando trabajadores de manera eventual, que luego al final siguen haciendo su trabajo cuando terminan el contrato, a través de una empresa.

Hagan autocrítica, tomen de reforma interna y en métodos de trabajo para ir hacia una política nueva, que implique la negociación y no una simple compra de votos para, como estaban acostumbrados.

En cuanto al tema de la lucha por la despoblación, que sí que es un objetivo de esta Diputación, ahí deberían corregir un poco las incoherencias porque nosotros pensamos que, como se ha dicho desde el Partido Socialista, es de un ámbito transversal, no se puede hablar desde la Diputación de lucha contra la despoblación, sin tener en cuenta los ayuntamientos, y tenemos que destacar las incoherencias que nosotros nos encontramos, pues en el Ayuntamiento de Castellón cuando, pues bueno, a la hora de trabajar sobre el tema de un Plan general, pues se está pidiendo que la capital aumente el suelo industrial y que todas las empresas se localicen en la capital, cuando esto es absurdo porque se está defendiendo que se descentralice y que se vaya hacia el interior las empresas, lo mejor es no centralizarlo en la capital, con lo cual, los intereses, hay que tener un poco más de miras y tener una visión metropolitana más allá del municipios y con mayor motivo desde la Diputación, que debe ser coherente con los planteamientos municipales y supramunicipales.

Bien, no podemos dejar de hacer referencia también, por el caso de, pues bueno, de las sentencias que están empezando a aparecer, que afectan a la provincia de Castellón, y no pueden decir que son cosas del pasado porque, como se está viendo, las elecciones que

trajeron aquí a muchos de sus diputados en 2007 y 2008 estaban financiadas con dinero negro, y tampoco se puede argumentar que este tema lo llevaban otros, porque todos somos responsables de las acciones que se han hecho, que nos han hecho llegar hasta aquí y cada miembro de un grupo debe ser, debe saber cuánto ha costado la campaña y de dónde ha salido el dinero hasta llegar aquí.

Quizá sea una ventaja en nuestro caso por pertenecer a un Partido, no ser un Partido de ámbito nacional, tener autonomía de funcionamiento, de estructura y decisión, pero, en cualquier caso, pensamos que es un aspecto fundamental en estos momentos, que preocupa a la generalidad de los ciudadanos y ciudadanas y que nos tiene que llevar a reflexionar sobre los errores del sistema y proponer soluciones.

Y, simplemente, finalmente, como hemos podido ver en todas las intervenciones, el debate sobre la Provincia acaba recurriéndose a políticas nacionales y autonómicas porque las competencias de esta Administración son muy limitadas, lo que destaca la idea que venimos diciendo y repitiendo, de que esta Institución tiene un futuro limitado en el tiempo, con lo cual, es difícil hacer un debate sobre el Estado de la Provincia desde esta Diputación. Gracias.”

Sra. Fernández:

“Gràcies. Bien, yo pienso, Sr. Sales, que nosotros como partido de la Oposición y de una oposición constructiva, sí que es interesante poner negro sobre blanco de las propuestas y de lo que se ha hecho con nuestras propuestas; es nuestra responsabilidad y por eso le he dado ejemplos concretos de iniciativas aprobadas y que no se han llevado a cabo. Al fin y al cabo estamos aquí para eso, y aun nos hemos dejado más ejemplos, como por ejemplo, las salas de lactancia que, por cierto, se acaba de aprobar hace un par de días en Les Corts. Aquí cada uno habla de su libro y a cada uno le duele lo suyo.

Y hablando de la despoblación, si llevamos tanto tiempo trabajando en la despoblación y los números actuales son tan desoladores, pues algo habrá que cambiar, para que tanto esfuerzo, finalmente, dé sus frutos. Simplemente insistir en que las iniciativas que se aprueben se pongan en marcha y si no se van a ejecutar pues que no se voten a favor. Nos debemos a los castellanenses y debemos aportar nuestro granito de arena para construir esta provincia, más abierta, más dinámica y con más oportunidades. No podemos generar división ni confrontación, ni cerrarnos a un mundo más globalizado.

Este es el último Debate de la Provincia de la legislatura y queremos sinceramente que nuestro análisis nos sitúa en el camino de las soluciones para afrontar este año que nos queda y esperar, garantizar, con más fuerza que nunca, el progreso de nuestra provincia, también en la próxima legislatura, porque al final las iniciativas que provengan del consenso y del diálogo serán las mejores que podamos aportar como diputadas y diputados provinciales y que seguramente, serán las que más apoyo generen en los castellanenses.

Por último, decirle al Sr. Moliner que dentro de las discrepancias políticas, le agradecemos su labor como servidor público durante estos años y le deseamos, de corazón, lo mejor.”

Sr. Presidente:

«No tinguen pressa, no tinguen pressa, senyora Fernández, no tinguen pressa.

Senyor Trencó, tinga vostè pressa, no per anar-se'n sinó perquè en el primer torn a excedit molt el temps previst, intentem ajustar-nos un poquet als temps, he sigut flexible, tots els portaveus més o menys, s'han ajustat, vostè, un poquet més; intentem ajustar-nos. Gràcies, té la paraula.»

Sr. Trencó:

«Sí, és un defecte que tinc, que m'agrada parlar massa. Tant de bo això servira per alguna cosa.

Començaré, tornant a fer èmfasi en el que considerem més important, que és el que hem comentat, per a què val la Diputació? Què és sobretot per ajudar, per als municipis. Vostès diuen que existeix un programa Repoblem, això no és veritat, el que existeixen, ja ho hem comentat ací, són algunes accions que només se n'han realitzat tres, i ara sí que vaig a llegir totes les que estan pendents; resulta que està pendent una habilitació d'unitats per conciliar la vida laboral i familiar en els pobles de menys de 1.500 habitants, 250.000 euros; el tema de la mobilitat rural que ja havíem comentat fa un moment; i, per un altre costat també hi ha pendent un programa de Creu Roja de 114.000 euros per ajudar al Repoblem en el tema dels joves; també hi ha unes beques per universitaris de 50.000 euros als pobles de l'interior que no han aparegut; i també hi ha unes línies de subvencions per consolidar la població juvenil en el món rural de 60.000 euros, és a dir, que si realment açò és el programa Repoblem i més de la meitat de les accions de les que es plantegen, o una part d'eixe programa, no es porten endavant, doncs, crec que acabarem com l'any passat, que tota una sèrie d'accions que estaven previstes en el Pressupost no es van executar, no es van fer, i com vostès no volen deixar constància que no són bons gestors, doncs preferixen que es perden els diners que que realment es facen modificacions de crèdit i estos diners s'utilitzen per alguna cosa. Tornarem una altra vegada a tindre un excés de diners, com va passar que no es va gastar l'any passat el 20%

Insistir en que per a nosaltres el tema social és important i des d'esta Casa, s'havia de fer un major impuls, es veritat que no tenim personal, pràcticament no tenim, el personal és molt reduït i el poquet personal es dedica, sobretot a fer subvencions, per tant, alguna cosa s'hauria de fer en este sentit, nosaltres pensem que devia de ser una de les línies d'actuació més importants de recolzar a tots els pobles de l'interior.

Respecte al SEPAM i respecte a les ajudes als municipis i als tècnics ja hem dit i la mancança que existeix, ací s'ha comentat, s'ha comentat també la gran quantitat de treball que tenen els departaments de la Diputació, i que en la política que s'està portant ací d'amortització de places, en compte de donar solució a eixos problemes, s'empitjoren. I l'exemple el tenim en el Pla 135 que es va haver de traure, en el primer Pla, a licitació, un

enorme quantitat de projectes perquè des de la Casa no podien fer front a, no teníem arquitectes per a dur endavant tota eixa sèrie de projectes, com dic, que plantejaven els ajuntaments. I ara, en el nou Pla 135 el que s'ha hagut de ficar és, dins dels mateixos projectes que puguen desenvolupar els ajuntaments, ells mateixa contractar-ho, per tant, això suposarà una resta, una minva en els seus, en els ingressos que havien de tindre.

Nosaltres seguim pensant que açò caldria organitzar-ho d'una altra manera i que els municipis deuriem de tindre prop, tot uns Serveis tècnics, no solament els que tenen actualment d'Intervenció i Secretaria i Informàtica, sinó també d'uns serveis urbanístics en condicions i també per activitats econòmiques; això és fonamental per a potenciar l'activitat en els pobles de l'interior.

Continuen parlant del tema del treball i que, que sí, és una cosa que està bé, no és competència al 100% nostra però nosaltres considerem que és positiu, però el treball que es dóna a la Casa no té res a veure, o les activitats que es fan en ocupació, no té res a veure en la potenciació de l'interior, perquè ja hem comentat que els centres CEDES, doncs, realment no realitzen eixa funció i la prova està en que cada vegada viu menys gent als pobles de l'interior i realment l'activitat econòmica no es potencia com es deuria potenciar a través d'estos centres.

I sobre la qüestió del Turisme, insistir en la necessitat que hem de treballar el producte, el producte turístic és fonamental, el Aeroport era la gran aposta que s'havia fet, sobretot com s'ha comentat ací per destemporalitzar, per portar gent fora de temporada, i resulta que eixa aposta, ens trobem que els vols que hi havia previstos, o que arribaven a l'Ajuntament de Castelló, durant l'hivern s'han suspès i només funcionen a l'estiu. Si el que preteníem era desestacionalitzar, doncs, aleshores això no va a ser la mesura més adequada. Entenem que hem de fer el que ens diuen la gent que entén, hem de crear producte turístic; ara ens tocarà portar gent, si volem fora de temporada, perquè l'Aeroport no la portarà de l'estranger, de Barcelona i de València, i intentar crear un producte.

Per això nosaltres pensem que el Castelló Sènior està molt bé, s'inverteix un milió d'euros però també hauríem de veure de quina manera podem invertir en crear productes que podem oferir al públic que ve de fora i si, per exemple, hem de donar gratuïtament una excursió o uns viatges per a gent que ve de fora, per a potenciar que els estrangers puguen vindre ací, doncs ho tenim que fer. Està molt bé el Castelló Sènior però ens interessa, sobretot que vinga gent de fora, gent de l'estranger.

Respecte al tema de la Ruta de Sabor, ja l'hem comentada, ja ho hem comentat varies vegades. Pensem que és molt interessant però que estem en un procés inicial i que, també està un poquet en esta línia, de la creació d'un producte propi, però que s'havia d'incidir més en les activitats econòmiques en el món rural, en l'Àrea de desenvolupament rural que actualment no s'està fent ninguna actuació en este sentit, de potenciar l'economia del món rural, i per un altre costat, també ens agradaria que des de la Diputació, des del Patronat, s'apostara per la creació de producte turístic i es planificara exactament igual que s'està fent en la Ruta de Sabor i, per exemple, un producte com la Ruta del Temple, ens agradaria que seguira també eixa mateixa línia i no fora una qüestió ahí, un poc experimental entre dos municipis sinó que realment tinguera una entitat molt major de la que té actualment.

Igual que les activitats culturals que es fan, que es diuen ací, doncs, es concentren sobretot que a l'estiu podien ser un element de dinamització cultural dels pobles de l'interior, totes les activitats que fa la Diputació de Castelló es concentren en el Castell de Peníscola, per exemple, i estaria molt bé que es pogueren repartir eixes accions i es fera un programa cultural que arriegara tots els municipis; Peníscola podia ser el centre però ja ho estem dient, com passa en altres províncies, que els programes culturals són una xarxa d'activitats que es realitzen en diversos municipis i es pot portar a Sant Mateu, es pot portar a Cervera, i ahí és on la gent no coneix, perquè Peníscola, gràcies a Déu és super coneguda i per tant, no fa falta promocionar-la, fa falta promocionar els altres pobles de l'interior i per tant, les activitats culturals i esportives també fa falta portar-les ahí, perquè les activitats esportives són un element turístic important, però que, en la part de l'interior, entenem que falta molt per fer. Són activitats que sobretot porten gent més cap a la costa que cap a l'interior i jo crec que les polítiques en Turisme han de centrar-se per a desestacionalitzar i sobretot, per a centrar-nos en els pobles...

Sr. Presidente: «Vaja acabant.»

.. de l'interior.

I ja per acabar, dir que ací es parla molt de carreteres, de l'Estat i de la Generalitat però de les nostres no es sent parlar. Crec que la inversió en carreteres que fa la Diputació és ridícula, que al final els projectes no es tiren endavant en la celeritat que s'hauria de fer i entenem que hauríem de tindre molts projectes preparats per a en cas que no funcione u, poder-ne tirar un altre però el que no pot ser és que la inversió siga tant, tant, tant reduïda i fins i tot no es puguen realitzar els projectes finals.

I finalment, dir que nosaltres entenem que en el tema dels convenis, en el tema de les subvencions, tots els pobles han de tindre les mateixes condicions, el que no pot ser els que es realitzen convenis per la realització de festivals de turisme en Alcalà, en Moncófar i en Oropesa i els altres municipis no tinguen ningun tipus d'oportunitat de poder entrar en estes subvencions, per tant, este tipus de qüestions devien acabar-se i donar les mateixes oportunitats a tots els municipis.

I per acabar, simplement dir que ens agradaria que les relacions en la Generalitat milloraren, que nosaltres entenem que ha d'haver una reestructuració territorial, d'alguna manera, per encaixar molt bé el que és la Diputació, i el que és la Generalitat que crec que jo que està fallant en este moment, evitar duplicitats i sobretot, sense una col·laboració de les dos institucions que beneficie als municipis, crec que no podrem avançar d'una manera eficient en tirar endavant tots els projectes que ens demanen des dels municipis que crec que és ací per al que estem, per intentar ajudar-los a tirar endavant els seus pobles. Gràcies.»

Sr. Lorenzo:

“Sí, Sr. Presidente, reiterar, estaba terminando el Sr. Trencó, en esa demanda que yo creo que ha estado durante todo el debate, la demanda de la necesidad para intensificar los

mecanismos de colaboración entre la Diputación y la Generalitat y también entre la Diputación y las administraciones municipales, los distintos ayuntamientos de la provincia, porque es de esa colaboración de la que necesariamente ha de salir beneficio para la gente que habita, que habitamos esta provincia.

Decía el Sr. Sales llevado de su habitual ímpetu, que, bueno, que el Partido Popular había sido el que en 2014, seguramente se refería que además del Partido Popular, el Sr. Moliner, el que el 2014 había puesto por primera vez el tema del despoblamiento en la agenda política, he entendido decir, hombre! Por primera vez, por primera vez no, de la despoblación en España se habla desde hace muchísimo tiempo y está en la agenda política desde hace muchísimo tiempo. Otra cosa es que aquí se haya puesto, en la Diputación, ese tema en la agenda política ahora, pero sobre la despoblación en España por supuesto que se habla, es el país de Europa con mayor densidad de población de todo el occidente europeo y de todo el occidente me refiero desde Rusia para acá. Claro que sí que se habla de la despoblación, y el problema es que en la Diputación de Castellón, ese tema no se había puesto probablemente en la agenda. No se había puesto en la agenda desde el Grupo de gobierno porque a mí me constan muchas iniciativas que desde el Grupo socialista, al menos, se plantearon entonces, en relación con la situación que ya, por supuesto, se vivía, porque esto empezó hace muchísimo tiempo en el interior de la provincia.

Mire, en la ley de 2007, de desarrollo rural sostenible, que impulsó el Gobierno de España y la mayoría, en aquel momento, del Congreso, en esa ley de 2007, se hace referencia explícitamente al problema de despoblación de la mayor parte del territorio nacional y, desde luego, ahí se sitúa también la provincia de Castellón, así que, muy bien, me parece muy bien, que ustedes reivindicquen que ustedes por primera vez pusieron el tema de la despoblación en la agenda política de esta Diputación, pues me parece muy bien, en la agenda del Gobierno de esta Diputación, me parece bien, pero insisto en que ya muchísimo antes se hablaba de ello, y lo que yo les he recriminado antes es que esa Ley 2007, 45/2007 de Desarrollo Rural Sostenible, una ley vital para nosotros, ustedes permitieron que el Gobierno de España, a partir de 2012, dejara morir esa ley. Ya pusieron muchos problemas en su aplicación durante, a partir de 2007, cuando se crearon los grupos de trabajo con la administración autonómica, con la Generalitat y con la Diputación y los ayuntamientos que participaron en grupos, se crearon grupos en toda la provincia para trabajar en esa línea, y desde la Generalitat, desde luego, se tuvo una actuación muy desleal en ese ámbito y se perdieron años decisivos.

Y, luego decirles también Sr. Sales, que bueno, es que en 2014, en 2014 gobernaban la Generalitat ustedes, ustedes gobernaban en la Generalitat, o sea que, que desde luego debieran haberse espabilado más para que no tuviera que haber sido, como usted dice, el Sr. Moliner el que por primera vez pone el tema del despoblamiento en la agenda política, insisto que no es así.

Dice también el Sr. Sales en esa línea de que somos los primeros en todo, de que la Diputación es la administración que ha invertido más en la provincia, bueno, coyunturalmente habrá invertido más, pero no pierdan de vista que el Presupuesto de la Diputación representa una parte, está por debajo de un cuarto del conjunto de presupuestos

de las administraciones locales en la provincia de Castellón, no perdamos eso de vista, es decir, insisto en que la Diputación es un actor más de los muchos que trabajamos y que cohabitamos en esta provincia y que, por supuesto que tiene un papel y que tiene un papel también en que las cosas vayan mejor, claro que sí que tiene un papel la Diputación, pero esa obsesión de ustedes de convertirse en los únicos actores, necesariamente tiene que ir cambiando. Yo sé que algunos de ustedes creen en ese cambio, en la necesidad de ese cambio pero no se atreven a dar ese último paso que les situaría en el territorio de la realidad y no en el territorio de la ensoñación.

Decía el Sr. Moliner al principio, que dos tercios de los encuestados por esa encuesta que, nos sorprende que haya aparecido cero en los medios, que prácticamente no se haya hecho referencia en los medios a esa encuesta provincial, sorprende que no hayan hecho ustedes, con lo que les, ya les decía antes, con lo que les gusta estar, mire, dos tercios de los encuestados están, tienen una, consideran útil o muy útil la Diputación. También dice ahí en esa encuesta que el 58% de los encuestados no aprueba su gestión y que solo el 42% reconoce que es buena o muy buena; que no está mal lo del 42% pero hay un 58 que considera que no aprueba su gestión.

Bien, nosotros vamos a seguir y yo creo que es positivo, es interesante que, desde luego, en esta Casa mantengamos un espíritu constructivo entre todos los Grupos políticos, y mantengamos un nivel de reconocimiento mutuo que nos permita avanzar en el impulso de determinadas políticas, en aquellas en las que al menos, competa a esta Diputación. Vuelve a salir, por parte del Presidente, al principio, el tema, o no sé si el vicepresidente, el tema del Hospital Provincial, pues, hombre, ya nos vale a todos, ya nos vale, Sr. Moliner, Sr. Sales, una relación de lealtad en ese tema, ya vale, ya nos vale que haya una relación de lealtad, porque seguramente, bueno, seguramente no, con total certeza, nunca se han transferido tantos recursos por parte de la Generalitat Valenciana a ese Hospital, nunca se han activado recursos tecnológicos como se están activando en estos momentos en el Hospital Provincial, y yo creo que no es constructivo y no es bueno para la ciudadanía que desde algunos Partidos se tome determinadas banderas para causar o pretender causar estragos en otras formaciones políticas, simplemente porque ahora ya no se tiene determinados gobiernos.

Decía que hay, y no voy a entrar en detalle, hay temas muy específicos que evidencian la, el como la gestión política cuesta desarrollar, el tema de las plagas, es evidente. Si ustedes son un Gobierno, como les gusta llamarse, es un fracaso político, y si ustedes son una administración colaborativa, como nos gustaría, o colaboradora, como nos gustaría a nosotros, es que no han hecho bien su trabajo. Hace tres años estuvimos aquí, empezamos este mandato reivindicando y exigiendo la colaboración de todas las administraciones para que pudiéramos, realmente, trabajar en ese ámbito, y que desde luego la Diputación asumiera el liderazgo en ese tema, y estamos entrando en el último año de este mandato, y seguimos con las plagas a cuestas; se había enderezado el rumbo y por unas razones, en algunos casos sorprendentes, por las explicaciones que el diputado correspondiente ha dado en algún momento, pues nos encontramos a finales, ya digo, de este mandato, con una situación complicada, ya no solamente por los mosquitos sino también por conejos, garrapatas, y otros animales que nos están causando problemas.

Decía, voy acabando, porque yo creo que las situaciones, las posiciones han quedado muy claras ya. Decía el Sr. Sales, volviendo a lo del tema de la despoblación, que, es que es el tema, es que es el tema esencial, es que es el tema esencial. Decía, focalizar en Castellón, no, no, no se trata de focalizar en Castellón. El dato objetivo e incontestable es que la provincia de Castellón es aquella que en las previsiones, que ya ha ocurrido y que en las previsiones del INE contempla que va a ocurrir, que va a sufrir el más acelerado proceso de despoblación de todas las que están en el arco mediterráneo. ¡Por supuesto que hay otras provincias en España que van a sufrir con mayor intensidad el proceso de despoblación, por supuesto que sí! Pero en el arco mediterráneo, de las provincias que están en el mediterráneo español, Castellón va a ser aquella que sufra con mayor intensidad ese proceso, y por eso es tan importante que todas las administraciones, que todos los recursos públicos, y que también se concierte con los recursos privados para que reinterpretemos nuestro papel y reinterpretemos nuestras políticas para encontrar un equilibrio en un territorio que necesariamente, para poder conquistar el futuro, ha de abordar esa cuestión esencial, y no es que esto quiera decir que nos despoblamos por culpa de ustedes, que es lo que usted me echaba en cara, no, no, entre otras, también es verdad, porque en su momento, seguramente no se pusieron en marcha las medidas de un problema que se viene arrastrando desde hace décadas, y que seguramente nunca se puso, hasta que en 2014, según ustedes, lo puso el Sr. Moliner en la agenda del Gobierno, del Equipo de gobierno de la Diputación, nunca se había puesto esa cuestión en el foco de las políticas provinciales, aunque insisto que nosotros, desde luego, lo veníamos diciendo desde hace mucho tiempo.

Por mi parte, nada más, desear que este, el año que viene ya no tendremos Debate del estado de la Provincia; desear que durante este año sigamos construyendo espacios de entendimiento, como lo hemos hecho en estos últimos tiempos; que sigamos avanzando y determinando más, cada vez más las políticas que se impulsan desde la Diputación en la línea de favorecer los intereses de los, de las personas que habitan esta Tierra, y desde luego, en permitir que los ayuntamientos tengan capacidad de decisión para articular sus políticas en función de los recursos de que dispongan, también aquellos que vienen de la Diputación; y que durante este año entendamos todos en qué situación nos encontramos y que entendamos todos los actores políticos de esta Casa en qué situación nos encontramos. No vaya a ser ahora que, como nada más nos queda este espacio, entremos en arrebatos que no tengan mucho sentido, quiero decir que, que bueno, pues, la Diputación puede aportar, desde luego, a la mejora de la calidad de vida de los ciudadanos de Castellón muchas cosas y colaborando con el resto de administraciones públicas seguro que conseguimos que la gente que vive en las comarcas de Castellón, lo haga de forma mejor a lo largo de los próximos años.”

Sr. Sales:

«Gràcies senyor president. Sr. Vallejo yo entiendo que es complejo, el debatir sobre el estado de la Provincia pero es que usted, estrictamente, lo que ha hecho es un debate sobre la gestión interna de la Diputación, y es así, y ese no era el sentido del debate. Yo no es que se lo afee y además, en mi primera intervención le he dicho que lo puedo llegar hasta entender que al final está muy entrelazado muchas cosas y eso lo puedo entender, pero es que usted literalmente se ha preocupado única y exclusivamente por la gestión interna de la

Diputación, quizá por esa afición suya, claro, dice no es que nosotros somos muy municipalistas, no? Son municipalistas de su municipio porque usted está aquí en representación de su municipio, única y exclusivamente, entonces, en fin.

Si tanto le preocupa la gestión de Personal, hombre, al menos vaya a las Mesas de negociación, es que no ha ido a ninguna, no ha ido a ninguna Mesa de negociación, vaya a la Mesa de negociación si tanto le preocupa.

Sra. Fernández, las cifras de despoblación, es verdad, son las que son, bueno pues imagínese las que serían si la Diputación no hubiera llevado a adelante las políticas que ha llevado a adelante, el cálculo hágalo al revés. Imagínese si el esfuerzo que se ha hecho, por todas las cosas que se han hecho por parte de esta Casa, imagínese de qué cifras estaríamos hablando.

Senyor Trencó, diu el pla és, el pla contra la despoblació és haver posat el repte de la despoblació en l'agenda política, eixe és fonamentalment el pla, és que vostè es centra única i exclusivament en la qüestió de l'acció social i el Pla Repoblem té moltes més accions que les vinculades a l'Àrea d'Acció Social, és que, des de l'Àrea de Promoció Econòmica s'han fet més de 300 accions amb 6.000 beneficiaris, que han sigut el germen de la creació de milers d'empreses, i de la seua ferramenta més potent que és la creació d'eixa ocupació de qualitat, vinculat precisament a la formació, a la qualificació i a la competència professional, és a dir, clar, 6.000 persones, fonamentalment, en eixos CEDES que estan a l'interior de la província que, per tant, són de l'interior de la província, que és el que està en la situació més, de més problema de despoblament, home, doncs, jo crec que això ha sigut, evidentment forma part del pla de Repoblem.

Deia també vostè que el Pla 135, bé, que no s'ha fet bé perquè ara els ajuntaments, com no té personal la Diputació resulta que s'han de gastar els diners en contractar tècnics de fora, etcètera, no, no. Si és que eixe és precisament l'exemple del que és l'escolta activa d'esta Casa, és que són precisament els alcaldes els que van demanar poder contractar ells als arquitectes, perquè en molts casos eren arquitectes els que havien, feia anys que estaven treballant amb ells, estaven desenvolupant projectes, el Pla General de la ciutat, etcètera, etcètera i volien tindre la capacitat de ser ells els que contractaren a eixos tècnics. I el que es va fer què va ser? Incrementar la quantia pressupostària per a que els ajuntaments en la seua legítima autonomia local, pogueren, des dels propis ajuntaments contractar els tècnics que dugueren endavant els projectes; el que no pot és enlletgir-nos una cosa que jo crec que, sincerament, és una cosa que és positiva, bona i que precisament ens han demanat els propis alcaldes.

Parlava vostè abans del tema de Ruta de Sabor que cal crear producte i que per a això feia falta no ajudar a les empreses sinó ajudar als ajuntaments, home no, els ajuntaments no són titulars del producte. Ni els ajuntaments tenen «cabaña lanar» ni «cabaña porcina» ni tenen horts de cireres, és que els que tenen els horts de cireres, els que tenen les ovelles, els que tenen les vaques són els empresaris, són els llauradors, són els ramaders, és a ells als que cal dirigir la iniciativa, perquè són ells els que han de traure endavant el producte.

Què encara així cal col·laborar en els ajuntaments? Sí, En què? Doncs en el que està

previst, en el desenvolupament de fires vinculades a productes de la Ruta de Sabor, però l'ajuda fonamentalment ha d'anar als empresaris. Els empresaris qui són? Els llauradors i els ramaders, són els que treballen en el producte; són els que tenen, els titulars d'eixe producte.

Em sorprèn el tema, diu sempre vostè, eixa afició que té a criticar al senyor Martínez, sempre li recorda lo del Castell de Peníscola. A veure, es fan activitats culturals al Castell de Peníscola, sí, igual que el Festival de Teatro Romano es fa en el Teatro de Mérida, no es fa en un hort al costat o es fa en Badajoz, comprèn? Al final hi ha activitats que es fan allí i s'han de fer allí. Això vol dir que desatenem altres? No, i vostè sap i l'altre dia vam parlar del tema, perquè no està d'acord però bé, li ho vaig explicar, que fem moltes activitats. El Festival de Música Antiga i Barroca, precisament, m'ha parlat vostè de Sant Mateu, un dels llocs que va estar, va ser a Sant Mateu. És que fem activitats com el Festival de Música Antiga i Barroca o el de Titelles, que sap vostè que el criteri fonamental és que cada any es faça en un poble diferent d'una comarca diferent, de tal manera que tots, al cap d'una legislatura, pràcticament, 32 pobles de la província, hagen pogut gaudir d'eixa activitat, per tant, no em pot dir que és que ho fem tot a Peníscola, perquè no és cert, eh, però jo sé que, ja sé que vostè sap que no és cert.

Bé, coordinació amb la Generalitat, totalment d'acord, totalment d'acord, però jo crec que eixa coordinació amb la Generalitat, excepte en el cas de la consellera Monton, «quien tanta gloria lleve como descanso deja», excepte en el cas de la consellera Monton, tots els demés, les relacions són raonables, han estat raonables. De fet, hi ha organismes de coordinació en tema turístic, en tema d'esports, de coordinació amb la Federació Valenciana de Municipis, diputacions i Generalitat, vull dir que, les relacions són lleials, de diàleg i de col·laboració. Que estem sempre d'acord? No, evidentment, i en alguna ocasió hem anat a defensar el que entenem que eren intromissions, com va passar en allò dels decrets turístics i d'esports, però encara així, després d'acudir als Tribunals en eixa qüestió, s'han convocat reunions i hem anat i hem col·laborat lleialment, per tant, eixe és l'objectiu i jo crec que les administracions estem per afavorir la vida de la gent i no per a «dimes i diretes» que acaben sent contradictoris per a tots, i negatius per a tots.

Senyor Lorenzo, un poc en la mateixa línia, a veure, vostè diu que no, no, que en el 2007, 2011, vostè que era subdelegat del Govern, que no, que ja hi havia una estratègia nacional contra «..la despoblación y tal y que cual y que no es cosa nuestra, que eso de la despoblación ya venía de antes...» Doncs, m'agradaria, ahí estan els periodistes, vull dir que, l'hemeroteca justiciera, podríem anar traient des de 2007 a 2011 totes les accions meravelloses que des del Govern d'Espanya es van impulsar contra la despoblació, perquè és que no en conec ninguna, és que no en coneguem ninguna. I si d'eixes reunions que vostè diu que es van fer van eixir mesures estrella com va ser construir la presó d'Albocàsser, o les dos dessaladores, o el Càstor, doncs, home, no sé si han sigut les accions més positives contra la despoblació. En qualsevol cas, crec que l'hemeroteca no li fa justícia a res del que vostè està dient.

El tema de la despoblació, torne a dir, és estratègic per a esta Casa i és una preocupació cabdal i al voltant d'ella ha de girar, i giren, totes les polítiques perquè entenem que és el futur d'esta província. Moltes gràcies.»

Sr. Presidente:

«Moltes gràcies a tots els portaveus, gràcies als cinc Grups pel to del debat que hem mantingut, un debat que ha generat aportacions per part de tots i que crec que el més intel·ligent és que tots eixim en, més allà de les discrepàncies, en bona nota d'haver pogut sumar el que hem sentit de la resta per als nostres posicionaments. Gràcies, com dic, a tots i també, en este exercici de rendició de comptes que la Diputació vol fer, que hui el Govern que presidisc vol fer en este Plenari i que compta, evidentment, amb la col·laboració de la resta, cal que, d'alguna manera, i a mena de conclusió, concloem amb el que són els valors fonamentals que crec que esta Institució ha volgut implementar en la seua acció de govern.

El valor de la bona gestió, el valor de la bona gestió econòmica com a mecanisme, malgrat del que es puga discrepar com a mecanisme, de generar el màxim número de recursos al servei dels nostres pobles. El valor de la bona governança, de la bona manera de fer les coses, de generar credibilitat davant de la gent. Se'ns enlletgia el percentatge de gent que aprovava o desaprojava la gestió d'esta Casa per part del portaveu socialista, fa un moment, jo no sé si eixa prova del cotó-en-pèl la poden fer totes les institucions o totes les administracions, el resultat que rebrien quin seria en un moment en el que el desarrelament de la societat respecte de les institucions, és tant alt com el que hem viscut. Jo crec que ací, des de la humilitat absoluta, podem pensar que estem caminant en el bon camí i així ens ho van marcar els indicadors.

Ens enlletgien també el perquè s'havia volgut parlar ací, des d'este Govern provincial de la situació de la Sanitat en la província de Castelló; no hem parlat nosaltres, senyor Lorenzo, li han parlat les enquestes, sap que la Generalitat ha fet una enquesta en la que li ha dit perfectament, quina és la valoració que de la seua gestió fan els ciutadans i com ha eixit parada la Sanitat valenciana en eixa enquesta, i particularment, i si no la tenen pregunten que els la donaran, pregunten per com ha eixit parada la Sanitat en la província de Castelló. Igual la responsabilitat no és d'este Govern, igual la responsabilitat és de qui tenia la responsabilitat al respecte.

En tot cas, eixa forma de governar, eixa bona governança és un valor que volem cultivar. Com ho és el valor de la llibertat, un valor que radica i entronca en l'ideari polític que governa esta Institució; la llibertat en lo econòmic per a que qualsevol empresari puga tindre la possibilitat d'implementar-se i que no se li fiquen les coses difícils des de cap institució o administració per a que es puga ficar en marxa una empresa; la llibertat en lo educatiu per a que puguen triar les famílies allò que millor consideren per als seus fills; la llibertat en lo social per a que cada ciutadà puga triar on vol viure i puga tindre les mateixes oportunitats vivint on vulga viure; o la llibertat en lo identitari per a no haver-li de demanar permís a Compromís per a sentir-se valencià, ni haver de demanar permís a Ciudadanos per a sentir-se espanyol. La llibertat que cadascú puga tindre.

La llibertat és un valor però també ho és la defensa del territori, la divulgació del territori, el coneixement per part dels ciutadans, l'orgull de poder sentir-se de Castelló i que cadascú, cada dia puguem tindre una província més vertebrada en la que la gent coneix més el que

passa en altres llocs, o coneix més els valors que tenen els pobles de la nostra província, el valor de la defensa d'allò nostre, de les nostres tradicions, de la nostra cultura, del nostre patrimoni, de les nostres festes, dels nostres productes.

El valor de la reivindicació, de defensar els interessos de Castelló, no en exclusiva, compartit amb tots els que es vulguen sumar, no volem ser els únics que defenem a Castelló, volem convidar a tots a que sumen, no? Aquells que ens han fet prendre tres vegades al dia el discurs de la falta de finançament autonòmic, una vegada abans de cada menjada, no? Espere que ara no es deixen el tractament, espere que no es deixen les medicines perquè després d'haver estat sotmesos a un tractament tant estricte i tan ferri durant estos tres anys, no seria bo deixar de colp el tractament d'haver-nos pres tres vegades al dia la pastilla del infra-finançament.

Crec que en eixe discurs ens trobaran sempre, en el valor de la reivindicació, com ens trobaran sempre en el valor de la lleialtat.

Se'ns demanava, intuïsc, que de forma retòrica, perquè crec que esta Casa ha convertit la seua relació, especialment amb la Generalitat, en un espai de suma per a resoldre problemes de la gent. Així em consta que se'ns reconeix per part de les Conselleries. A mi m'ho han reconegut a títol privat però podria ser un gest de cortesia, però em consta que inclús en reunions de Partit, de cadascun dels integrants del Pacte del Botànic, s'ha parlat de la relació en la Diputació de Castelló, inclús per enlletgir-li la relació en alguna altra institució, els responsables de la qual estaven assentats en la mateixa taula.

Per tant, eixa voluntat de sumar per a resoldre els problemes de la gent serà l'espai en el que sempre ens trobaran i jo els demanaria per a concloure, un espai d'optimisme, crec que, la província, hui, hem conclòs tots que estem millor que estàvem en 2011, els discursos catastrofistes no duen a res. Senyor Trencó, deia Miguel Hernández que «No vale entristecerse. La sombra que te lo ha dado. La sombra que se lo lleve» doncs, no caiguem en eixa temptació sempre del catastrofisme perquè a la fi, hui estem en una societat que espera de nosaltres la il·lusió, que espera l'esperança, que espera l'optimisme i la capacitat de treballar junts i eixe escenari de treballar junts i de consensuar coses per al bé dels ciutadans de Castelló, crec que és un escenari en el que podem trobar-nos tots tremendament còmodes, i estic absolutament convençut que els ciutadans es trobaran a gust.

En l'anterior debat de l'Estat de la Província, algun portaveu de l'Oposició citava a Antonio Machado dient allò de «Hoy es siempre todavía» doncs jo crec que com «hoy es siempre todavía» hui tenim l'oportunitat i l'hem tinguda, per aprofitar-la i fer de Castelló un lloc millor per a viure.

Moltes gràcies, s'alça la sessió.»

No habiendo más asuntos a tratar, por la Presidencia se levanta la sesión siendo las doce horas y treinta y cinco minutos del día al comienzo indicado, extendiéndose la presente acta, de orden y con el visto bueno del Ilmo. Sr. Presidente, de cuyo contenido, como Secretario,

certifico.

Documento firmado electrónicamente al margen